

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

12 בינואר 2010

475

כ"ו בטבת התש"ע

עמוד

164 הצעת חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון), התש"ע-2010

הצעת חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון), התש"ע-2010

- תיקון שם החוק 1. בחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006 (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, במקום "עברייני מין" יבוא "ביצוע עבירות מין".
2. במקום סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:
- "מטרת החוק 1. מטרתו של חוק זה להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, בדרכים אלה:
- (1) ביצוע הערכות מסוכנות לגבי עברייני מין בשלבים השונים של ההליך המשפטי, וכן ביצוע פיקוח ומעקב ושיקום מונע לעבריינים כאמור, והכל לשם מניעת ביצוע עבירות מין חוזרות;
- (2) הסדרת התחום של טיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין במרכז לטיפול ייעודי".
3. בסעיף 2 לחוק העיקרי –
- (1) אחרי ההגדרה "בית משפט" יבוא:
- "בן משפחה", של אדם – בן זוג, הורה, בן זוג של הורה, ילדו, אחיו או אחותו, לרבות ילד, אח או אחות חורגים, וכן בן משפחה אחר המתגורר עמו;
- "גורם מקצועי מתאם" – אחד מאלה, לפי העניין:
- (1) לגבי עברייני מין שלא נידון למאסר בפועל – קצין מבחן;

ד ב ר י ה ס ב ר

שהורשעו בעבירות מין (ר' דברי הסבר לפרק ג' המוצע). לפיכך מוצע לתקן את שם החוק כך שישקף גם את מטרתו של פרק ג' האמור.

סעיף 2 סעיף 1 לחוק קובע לאמור:

"מטרת החוק

1. מטרתו של חוק זה להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין חוזרות על ידי עברייני מין, באמצעות הערכות מסוכנות בשלבים השונים של ההליך המשפטי ותכנית פיקוח ומעקב."

מוצע להחליף את סעיף 1 לחוק, שעניינו מטרת החוק, כך שישקף גם את המטרות העומדות בבסיסם של פרקים 1 ו-2 שמוצע להוסיפם בהצעת חוק זו, הקובעים הסדר לעניין מרכזים למתן טיפול ייעודי ולעניין שיקום מונע לעברייני מין.

סעיפים מוצע לתקן את סעיף 2 לחוק, אשר מוגדרים בו מונחים שונים שנעשה בהם שימוש בחוק, ולהתאימו לתיקונים המוצעים בהצעת חוק זו. להלן יוסברו עיקרי המונחים שמוצע להגדירם:

להגדרה "גורם מקצועי מתאם" – גורם מקצועי מתאם הוא קצין מבחן או נציג הרשות לשיקום האסיר, לפי העניין. כאשר השיקום המונע ניתן במסגרת צו מבחן או במסגרת

כללי חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006 (להלן – החוק), נועד להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין חוזרות בידי עברייני מין, על ידי ביצוע הערכות מסוכנות לגבי עברייני מין בשלבים השונים של ההליך המשפטי וקיום תכנית פיקוח ומעקב לעבריינים כאמור (ר' סעיף 1 לחוק שעניינו מטרת החוק). בהצעת חוק זו מוצעים תיקונים שונים בחוק, אשר נועדו להתמודד עם קשיים שהתעוררו ולקחים שהופקו במהלך תקופת יישומו של החוק. תיקונים אלה כוללים, בין השאר, תיקון ההוראה הנוגעת להעברת מידע בין גורמים הפועלים לפי החוק, ביטול החובה להערכת מסוכנות בשלב גזר הדין והחלת החובה לערוך תסקיר מבחן לעברייני מין. כמו כן מוצע להסדיר בחוק את התחום של טיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין במרכז לטיפול ייעודי וכן לקבוע הוראות לעניין מתן שיקום מונע לעברייני מין אשר נועד להפחית את רמת הסיכון לביצוע עבירות מין נוספות.

סעיף 1 פרק ג' המוצע בסעיף 16 בהצעת החוק מסדיר את התחום של טיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין במרכז לטיפול ייעודי. פרק זה יחול, על פי המוצע, על כל טיפול שהוא מסוג הטיפולים המנויים בתוספת, אשר ניתן במרכז לטיפול ייעודי ושמתרתו להביא למניעת ביצועם או הפסקתם של מעשים בעלי אופי מיני (להלן – טיפול ייעודי), ולא יוגבל לטיפול שניתן למי

¹ ס"ח התשס"ו, עמ' 234.

(2) לגבי עבריינין מין שהשתחרר או שעומד להשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז – נציג הרשות לשיקום האסיר;”;

(2) אחרי ההגדרה “הורשע” יבוא:

”הליכים פליליים” – החל בחקירה על פי דין;”;

(3) בהגדרה “הערכת מסוכנות”, בסופה יבוא “ולעניין שיקום מונע”;

(4) אחרי ההגדרה “חוק שחרור על-תנאי ממאסר” יבוא:

”טיפול ייעודי” – טיפול פרטני או קבוצתי, שמטרתו להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני המהווים עבירה לפי כל דין או להפסקתם, ושהוא מסוג הטיפולים המנויים בתוספת;

”יחידה לשיקום מונע” – גוף המבצע תכניות לשיקום מונע בקהילה בהתאם להוראות סימן א’ בפרק ג’2, שהוא אחד מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

הגישה הקוגניטיבית-התנהגותית מביאה בחשבון את דרך החשיבה המעוותת של עבריינין המין ואת המאפיינים הייחודיים שניתן למצוא אצל הפוגעים מינית, כמו העדר לקיחת אחריות, הכחשה, השלכה, מינימליזציה, רציונליזציה ומניפולציה, המאפשרים להם לנטרל את מצפונם, להאיץ את התנהגותם המינית הפוגעת ולא להיות אמפטיים כלפי קורבנותיהם.

נוכח האמור לעיל, טיפול שמטרתו להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני פוגע או להפסקתם (המוגדר כטיפול ייעודי), חייב לשלב בתוכו מרכיבים קוגניטיביים שמתייחסים לעיוותי החשיבה כאמור, ומרכיבים התנהגותיים שמתייחסים לשינויי ההתנהגות ויכולת השליטה על הבעיה לאורך זמן במגוון מצבים. טיפול כאמור יכול להינתן באופן פרטני או קבוצתי. כאשר הטיפול מתבצע בקבוצה, דבר המחייב חשיפה מול משתתפים אחרים, ניתן מענה להפחתת מעטה הסודיות וההטעיה המאפיינים פוגעים מינית. טיפול זה נמצא כדרך היעילה לעמת את הפוגעים מינית עם ההגנות ועיוותי החשיבה כפי שתוארו לעיל.

נוכח העובדה שיתכן שבעתיד ייוספו או ישתנו מרכיבי הטיפול הייעודי, מוצע לקבוע כי סוג הטיפול הניתן לעבריינין מין ושאפשר להגדירו כ”טיפול ייעודי” ייקבע בתוספת לחוק (ר’ לעניין זה סעיף 25 להצעת החוק). כך, לצד הטיפול ההתנהגותי-קוגניטיבי שמוגדר כ”טיפול ייעודי” בהצעת חוק זו יהיה ניתן, באמצעות תיקון התוספת לחוק, להוסיף סוגים שונים של טיפולים שיוגדרו כ”טיפולים ייעודיים” (ר’ לעניין זה סעיף 23 להצעת החוק). וזאת בשל העובדה שבעתיד ייתכן שישתנו המרכיבים אשר על פי התפיסה המקצועית נכללים בטיפול המתאים לעברייני מין או שיוספו סוגים נוספים של טיפולים מתאימים כאמור.

להגדרה “יחידה לשיקום מונע” – מוצע להגדיר “יחידה לשיקום מונע” כגוף המבצע תכנית לשיקום מונע בקהילה לפי פרק ג’2 לחוק. השיקום המונע יכול להינתן באחת מהדרכים המפורטות בסעיף 20כט המוצע. תכנית לשיקום מונע היא

צו פיקוח, כשהעבריינין לא נידון למאסר בפועל – הגורם המקצועי המתאם יהיה קצין מבחן. כאשר השיקום המונע ניתן לאחר השחרור של עבריינין המין ממאסר בפועל או מאשפוז בבית חולים לחולי נפש – הגורם המקצועי המתאם יהיה נציג הרשות לשיקום האסיר. תפקיד הגורם המקצועי המתאם לגבש תכנית שיקום מונע המותאמת לעבריינין המין, לאפיוניו ולאופי העבירה שביצע ולהגישה לבית המשפט. התכנית תבוסס על הערכת מסוכנות או תסקיר, לפי העניין, תוך התייחסות למסגרות השיקום המונע הקיימות בקהילה. הגורם המקצועי המתאם יעקוב אחר ביצוע תכנית השיקום המונע וידווח על כך לבית המשפט או לוועדת השחרורים, לפי העניין. בהתאם לצורך.

להגדרה “טיפול ייעודי” ולסעיפים 23 ו-25 – הגדרת המונח “טיפול ייעודי” נדרשת בחוק, לצורך הגדרת מרכז לטיפול ייעודי הטעון רישוי בהתאם להוראות פרק ג’1 המוצע, לצורך הגדרת מטפל ייעודי במרכז כאמור וכן לצורך האיסור על התחזות למטפל ייעודי. יודגש כי טיפול ייעודי יכול להינתן לכל אדם ולא רק למי שמוגדר כעבריינין מין על פי כל דין.

על פי התפיסה המקצועית הרווחת כיום, טיפול הכולל בתוכו מרכיבים קוגניטיביים התנהגותיים נמצא כטיפול המתאים והיעיל ביותר לטיפול בעברייני מין, ולמניעת הישנותה של ההתנהגות הפוגעת. נמצא כי הגורמים העיקריים לביצוע פגיעות מיניות מקורם באמונות ועיוותי חשיבה בצד הרגלים התנהגותיים. על פי תפיסה זו, אצל מרבית עברייני המין ניתן לזהות התנהגות מחזורית (הקרויה “מעגל התקיפה”), המופעלת על ידי מאיצים (טריגרים) שונים. התנהגות מעגלית זו כוללת שלושה שלבים עיקריים: טרום ההתנהגות המינית; שלב התקיפה עצמה; והשלב שלאחריה. נוכח תהליך זה המטרה הטיפולית היא לסייע לעבריינין המין להיות מודעים להתנהגות מחזורית זו על ידי מתן כלים לזיהוי המרכיבים השונים שמפעילים התנהגות זו מחדש, ולספק דרכים להתמודדות עם מרכיבים אלה כדי “לשבור את המעגל” מיד עם התעוררות הגורם המפעיל אותו.

- (1) מרכז לטיפול ייעודי שניתן לגביו רישיון הפעלה לפי סימן ב' בפרק ג'1;
- (2) שירות המבחן למבוגרים כמשמעותו לפי פקודת המבחן;
- (3) הרשות לשיקום האסיר;
- (4) יחידה במשרד הרווחה והשירותים החברתיים או במשרד הבריאות, שהוכרה לפי הוראות סעיף 20לד";
- (5) אחרי ההגדרה "מאסר בפועל" יבוא:
- "מטפל ייעודי מורשה" – מי שקיבל היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי לפי הוראות סימן ג' בפרק ג'1";
- (6) אחרי ההגדרה "מעריך מסוכנות" יבוא:
- "מרכז לטיפול ייעודי" – מקום המשמש או שנועד לשמש למתן טיפול ייעודי, לשלושה מטופלים לפחות בו זמנית";
- (7) במקום ההגדרה "עבריין מין" יבוא:
- "עבריין מין" – מי שהורשע בעבירת מין ומתקיים בו אחד מאלה:
- (1) ביום ביצוע העבירה הוא היה בגיר;
- (2) ביום ביצוע העבירה הוא היה קטין וביום הגשת כתב האישום נגדו מלאו לו 19 שנים";
- (8) בהגדרה "עבירת מין", במקום פסקה (1) יבוא:
- (1) עבירה לפי חוק העונשין, כמפורט להלן;

ד ב ר י ה ס ב ר

המחוקר של קבלת רישיון קליניקה פרטית או מקום אחר שאליו מגיע אדם לקבל טיפול ייעודי פרטני. יצוין כי מאחר שטיפול ייעודי מוגדר כטיפול שמטרתו להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני המהווים עבירה לפי כל דין, או להפסקתם, ולא מוגבל לטיפול הניתן רק לאוכלוסיית עברייני המין כהגדרתם בחוק, הרי שכל מקום שניתן בו טיפול ייעודי כהגדרתו האמורה טעון רישוי.

להגדרה "עברין מין" – עברייני מין מוגדר כיום בחוק כ"מי שהורשע בביצוע עבירת מין, ושבימים הגשת כתב האישום נגדו בשל אותה עבירה, מלאו לו שמונה עשרה שנים". מוצע לשנות את ההגדרה האמורה כך שהחוק יחול על מי שביצע עבירת מין בהיותו בגיר, היינו מעל גיל שמונה עשרה שנים, או על מי שביצע עבירת מין בהיותו קטין אך ביום הגשת כתב האישום נגדו מלאו לו תשע עשרה שנים ולפיכך בהתאם להוראות סעיף 5א לחוק הנוער, שפיטה, ענישה ודרכי טיפול, התשל"א-1971, הדיון בעניינו יהיה בפני בית משפט שאינו לנוער. מטרת התיקון היא ליצור קוהרנטיות לתפיסה המקורית של החוק ולפיה לא נכון להחיל את הוראות החוק על קטינים הנדונים בבית משפט לנוער.

להגדרה "עבירת מין" – העבירות בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), המוגדרות כיום בפסקה (1) להגדרה "עבירת מין" כעבירות מין הן עבירות המנויות בסימן ה' בפרק י' לחוק העונשין. מוצע להרחיב את ההגדרה

תכנית לטיפול ייעודי בעברייני מין, הניתנת לבד או יחד עם טיפולים אחרים, שמטרתה להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מעברייני המין לביצוע עבירת מין נוספת. השיקום המונע יגובש על ידי גורם מקצועי מתאם, על פי הערכת המסוכנות או תסקיר מבחן, לפי העניין, ויתאם לעברייני המין, למאפייניו, לאפיון עבירת המין שביצע, למוכנותו ולבשלותו להשתלב בשיקום המונע באופן יעיל לצורך הפחתת רמת מסוכנותו. הגופים המוסמכים לבצע תכנית לשיקום מונע לפי פרק ג'2 המוצע הם שירות המבחן למבוגרים, הרשות לשיקום האסיר, יחידות במשרד הרווחה ובמשרד הבריאות שהוכרו או שהוקמו בידי שר הרווחה לפי הוראות סעיף 20לד המוצע, וכן מרכזים לטיפול ייעודי שניתנו לגביהם רישיונות הפעלה לפי סימן ב' בפרק ג'1 המוצע.

להגדרה "מטפל ייעודי מורשה" – מטפל ייעודי מורשה הוא מי שמוסמך לעסוק כמטפל ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, לאחר שעמד בתנאים לקבלת ההיתר לפי סימן ג' בפרק ג'1 המוצע.

להגדרה "מרכז לטיפול ייעודי" – מוצע להגדיר "מרכז לטיפול ייעודי" כמקום המשמש או שנועד לשמש למתן טיפול ייעודי, לשלושה מטופלים לפחות, בו זמנית. לפי המוצע, על מרכז שמתקיימים בו התנאים כאמור לעמוד בתנאי הרישוי לפי סימן ב' בפרק ג'1 להצעת החוק. הרעיון שעומד מאחורי קביעת מינימום מטופלים מטרותו להוציא

- (א) עבירה לפי סעיף 214(ב), (ב) או (ב3) לחוק האמור;
- (ב) עבירה המנויה בסימן ה' בפרק י' לחוק האמור, למעט עבירה לפי סעיף 352 שבו;
- (ג) עבירה של התעללות מינית בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק האמור²;
- (9) אחרי ההגדרה "עבירת מין" יבוא:
 "פקודת המבחן" – פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969²;
- (10) אחרי ההגדרה "קצין פיקוח" יבוא:
 "הרשות לשיקום האסיר" – כמשמעותה בחוק הרשות לשיקום האסיר, התשמ"ג-1983³;
- (11) אחרי ההגדרה "שחרור" יבוא:
 "שיקום מונע" – טיפול ייעודי לעברייני מין, הניתן לבד או יחד עם טיפולים אחרים, שמטרתו להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מעברייני המין לביצוע עבירת מין נוספת.

החלפת סעיף 3

4. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

"קבלה ומסירה של 3. (א) על אף האמור בכל דין, מוסמכים הגורמים המנויים בפסקאות שלהלן, לקבל את המידע האמור באותן פסקאות, ככל שהמידע הוא בקשר לעברייני מין ונדרש לצורך עבודתם עמו, ומי שברשותו מידע כאמור חייב למסרו על פי דרישתם:

ד ב ר י ה ס ב ר

למאסר בפועל או שהשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז בבית חולים לחולי נפש, או לעברייני מין שהוא אסיר.

סעיף 4 סעיף 3 לחוק קובע לאמור:
"מסירת מידע"

3. (א) על אף האמור בכל דין, מוסמך מעריך מסוכנות לקבל את המידע האמור בפסקאות שלהלן, ככל שזה נדרש לצורך עבודתו עם עברייני מין ובקשר אליו:

(1) מידע כאמור בסעיפים 2, 11 ו-11 לחוק המרשם הפלילי;

(2) כתבי אישום, הכרעות דין, גורי דין ופרוטוקולים מהליכים לגבי עבירות מין המיוחסות לעברייני המין; בפסקה זו, "פרוטוקולים" – לרבות פרוטוקולים מהליכים המתנהלים כאמור לפני ועדת שחרורים או ועדה לענין בעונש;

(3) כל הערכות המסוכנות שנערכו לגבי עברייני המין;

(4) מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות או קצין פיקוח לענין עברייני המין;

"עבירת מין" שבסעיף 1 לחוק, כך שעברייני מין שהחוק חל עליו יהיה גם מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 214(ב), (ב3) או (ב3) לחוק העונשין, האוסר על החזקה ופרסום של חומר תועבה ובו דמותו של קטין, וניצול קטינים לעשיית פרסומי תועבה. הטעם להכללת העבירות האמורות לפי סעיף 214 לחוק העונשין בהגדרה היא כי הניסיון מלמד וכן מחקרים מצביעים על כך שחשיפה לחומרים אלה מהווה גורם סיכון משמעותי לביצוע חוזר של אותן עבירות ואף חמורות מהן, עוד מוצע להוסיף לרשימת עבירות המין גם מעשה התעללות מינית בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין. הרשעה בעבירות אלה יש בה כדי להצדיק את הערכת מסוכנותו של מי שהורשע בהן, והטלת פיקוח עליו במקרים המתאימים.

להגדרה "שיקום מונע" – מוצע להגדיר "שיקום מונע" כטיפול ייעודי, הניתן לבד או יחד עם טיפולים אחרים, ומיועד למי שהוגדר כעברייני מין על פי כל דין, במטרה להביא לשינוי פנימי אצל עברייני המין ולהקנות לו כלים שיאפשרו לו להימנע מביצוע עבירות מין נוספות. זאת, כדי להפחית את רמת המסוכנות והסיכון הנשקף ממנו לביצוע עבירת מין נוספת. פרק ג'2 המוצע מסדיר את המסגרת והאופן למתן שיקום מונע לעברייני מין שלא נידון

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 14, עמ' 312.

³ ס"ח התשמ"ג, עמ' 49.

(1) מעריך מסוכנות, וכן קצין מבחן במסגרת תפקידו לפי פקודת המבחן –

(א) מידע כאמור בסעיפים 2, 11 ו-11א לחוק המרשם הפלילי;

(ב) כתבי אישום, הכרעות דין, גזרי דין ופרוטוקולים מהליכים לגבי עבירות מין המיוחסות לעבריין המין, לרבות פרוטוקולים לפני ועדת שחרורים או ועדה לעיון בעונש, וכן בקשות, פרוטוקולים והחלטות לפי חוק זה;

(ג) הערכות מסוכנות;

(ד) מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות, יחידה לשיקום מונע או יחידת הפיקוח;

(ה) תסקירים מקצין מבחן, למעט תסקירים לגבי מצבו של נפגע העבירה כאמור בסעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴;

(ו) דוחות סוציאליים שנערכו לפי כל דין, לרבות תסקירים מפקידי סעד וכל מידע בעניינים סוציאליים אחרים;

(ז) מידע רפואי כהגדרתו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996⁵ (להלן – מידע רפואי);

ד ב ר י ה ס ב ר

2. הסמכת קצין מבחן לקבל, במסגרת תפקידו לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – פקודת המבחן), את המידע שאותו מוסמך לקבל מעריך מסוכנות כהגדרתו בסעיף 1 לחוק. הסמכה זו נדרשת נוכח התיקון המוצע לחוק העונשין בסעיף 27 להצעה זו אשר לפיו לפני מתן גזר דין של אדם שהורשע בעבירת מין יינתן, במקום הערכת מסוכנות, תסקיר מבחן ובו הערכת הסיכון הנשקף ממנו לביצוע עבירת מין נוספת על ידו;

3. הבהרה כי תסקירים מקצין מבחן שאותם זכאים מעריכי מסוכנות לקבל אינם כוללים תסקיר לגבי מצבו של נפגע העבירה כאמור בסעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – תסקיר נפגע). ככלל, אין בתסקיר נפגע מידע על אודות עבריין המין האמור לשמש את מעריך המסוכנות. לפיכך, וכדי להגן על פרטיותו של הנפגע, מוצע שלא להסמך את מעריך המסוכנות לקבלו;

4. הרחבת היקף המידע שגורמי יחידת הפיקוח שהוקמה לפי החוק (להלן – יחידת הפיקוח) מוסמכים לקבל, כך שיכלול גם תמצית מידע מתסקירי קצין מבחן, תמצית מידע סוציאלי ותמצית מידע רפואי.

הצורך בהרחבה המוצעת התעורר בעת יישום הוראות החוק. המידע האמור, כגון דבר אשפוּוּו של עבריין

(5) תסקירים בכתב מקצין מבחן לגבי עבריין המין;

(6) דוחות סוציאליים שנערכו לפי כל דין, לרבות תסקירים בכתב מפקידי סעד וכל מידע בעניינים סוציאליים אחרים לגבי עבריין המין, המצוי בידי רשויות המדינה;

(7) מידע רפואי כהגדרתו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

(ב) על אף האמור בכל דין, מוסמך קצין פיקוח לקבל את המידע כמפורט בסעיף קטן (א)(1) עד (3) ומידע המצוי בידי מעריך מסוכנות לענין עבריין המין, ככל שזה נדרש לצורך עבודתו עם עבריין המין ובקשר אליו, ואולם לא יקבל קצין פיקוח מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות כמפורט בסעיף קטן (א)(4) עד (7).⁴

הסעיף קובע את סמכות הגורמים המיישמים את ההסדרים הקבועים בחוק לקבל מידע על אודות עבריין מין, ככל שהוא נדרש לצורך עבודתו עם עבריין המין. מוצע להרחיב את הוראות סעיף 3 בעניינים האלה:

1. הוספת בקשות, פרוטוקולים והחלטות שהוגשו בהליכים לפי חוק זה, למידע שמוסמכים הגורמים המנויים בסעיף לקבל;

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

(2) גורם מקצועי מתאם שהוא קצין מבחן, במסגרת תפקידו לפי חוק זה, וכן מטפל ייעודי מורשה המבצע תכניות לשיקום מונע בבית סוהר בהתאם להוראות סימן ג' בפרק ג' 2 –

(א) מידע כמפורט בפסקה (1)(א) עד (ג) ו-(ה);

(ב) (1) מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות, יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם או יחידת הפיקוח, ואם הוא מסוג המידע האמור בפסקה (1)(ו) או (ז) – תמצית מן המידע בלבד;

(2) על אף האמור בפסקת משנה (1), מוסמכים גורם מקצועי מתאם ומטפל ייעודי מורשה כאמור בפסקה זו לקבל מידע רפואי פסיכיאטרי מלא, אם סברו לאחר שעיינו בתמצית מן המידע כאמור, כי המידע המלא דרוש להם לצורך ביצוע תפקידם לפי חוק זה;

(3) גורם מקצועי מתאם שהוא נציג הרשות לשיקום האסירה, במסגרת תפקידו לפי חוק זה –

(א) מידע כמפורט בפסקה (1)(א) עד (ג);

(ב) (1) מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות, יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם או יחידת הפיקוח, ואם הוא מסוג המידע האמור בפסקה (1)(ה) עד (ז) – תמצית מן המידע בלבד;

(2) על אף האמור בפסקת משנה (1), מוסמך גורם מקצועי מתאם כאמור בפסקה זו לקבל מידע רפואי פסיכיאטרי מלא, אם סבר לאחר שעייין בתמצית מן המידע כאמור, כי המידע המלא דרוש לו לצורך ביצוע תפקידו לפי חוק זה;

(4) קצין פיקוח ובעלי תפקידים נוספים ביחידת הפיקוח שקבע השר לביטחון הפנים, בצו –

(א) מידע כמפורט בפסקה (1)(א) עד (ג);

ד ב ר י ה ס ב ר

תפקידים נוספים ביחידת הפיקוח שקבע השר לביטחון הפנים, בצו, ובהם מפקד יחידת הפיקוח, לקבל מידע כאמור;

6. הסמכת גורם מקצועי מתאם ומטפל ייעודי מורשה המבצע תכנית לשיקום מונע לפי הוראות פרק ג', לקבל מידע מידע זה דרוש לצורך בדיקת התאמה לשיקום מונע, לצורך המלצה על תכנית לשיקום מונע ולצורך יישומה; הגורם

המין בבית חולים, הוא רלוונטי ולעתים אף חיוני לצורך פיקוח ומעקב אחר עבריו המין;

5. קביעת גורמים נוספים ביחידת הפיקוח המוסמכים לקבל מידע. כיום מוסמכים קציני פיקוח לקבל מידע על אודות עבריו המין. עם זאת, יחידת הפיקוח כוללת בעלי תפקידים שונים הנדרשים למידע על אודות עבריו המין לצורך ביצוע תפקידם. מוצע, על כן, להסמיך בעלי

(ב) מידע המצוי בידי מעריך מסוכנות, יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם או יחידת הפיקוח, ואם הוא מסוג המידע האמור בפסקה (1)(ה) עד (ז) – תמצית מן המידע בלבד;

(5) מטפל ייעודי מורשה, המבצע תכנית לשיקום מונע בקהילה בהתאם להוראות סימן א' בפרק ג' –
(א) מידע כמפורט בפסקה (1)(ב) ו-(ג);

(ב) מידע כמפורט בפסקה (3)(ב).

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), רשאית יחידת הפיקוח למסור לגורמים המפורטים בפסקאות שלהלן, מידע כמפורט באותן פסקאות, מיוזמתה או לפי דרישתם:

(1) למנהל הלשכה לשירותים חברתיים ברשות המקומית או למנהל המוסד הטיפולי, שבהם מטופל עבריין המין, וכן לעובד הסוציאלי המטפל בו – מידע לגבי תנאי הפיקוח והמעקב ותכנית השיקום המונע שפורטו בצו פיקוח שהוטל על עבריין המין לפי פרק ג', וכן מידע בדבר חשש לעלייה ברמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין לביצוע עבירת מין נוספת;

(2) לעובד הסוציאלי ולפקיד הסעד המטפלים בנפגע העבירה, ואם נפגע העבירה הוא קטין – גם לעובד הסוציאלי ולפקיד הסעד המטפלים בבני משפחתו – מידע לגבי תנאי הפיקוח והמעקב ותכנית השיקום המונע כאמור בפסקה (1), ככל שהם מגבילים את מקום הימצאו של עבריין המין או שמטרתם להגן על נפגע העבירה, וכן מידע בדבר חשש לעלייה ברמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין לביצוע עבירת מין נוספת כלפי נפגע העבירה.

החלפת סעיף 4 5. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4. מי שהגיע אליו מידע לפי חוק זה ישמרנו בסוד, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לפי הוראות חוק זה או חיקוק אחר או לפי צו של בית משפט.

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן מוצע להבהיר שכנגד סמכותם של הגורמים המנויים בסעיף 3 המוצע לקבל מידע, עומדת חובה של הגורמים שברשותם המידע האמור למסרו על פי דרישה.

סעיף 5 סעיף 4 לחוק קובע לאמור:

”סודיות”

4. (א) מי שקיבל מידע לפי חוק זה, ישמרו בסוד.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מי שקיבל מידע לפי חוק זה רשאי לגלותו אם קיימת חובה או רשות בחוק לגלות מידע כאמור.”

התיקון המוצע בסעיף 4 לחוק לא נועד לשנות את המצב המשפטי הקיים כי אם להבהירו בלבד.

המקצועי המתאם, שהוא עובד אחת הרשויות הנזכרות לעיל, ושלו נתונה האחריות הכוללת לגיבוש תכנית לשיקום מונע וליישומה, רשאי לקבל גם מידע מהמרשם הפלילי, בניגוד למטפל ייעודי מורשה שיכול שיהיה גם גורם פרטי;

7. מתן סמכות ליחידת הפיקוח למסור מידע על אודות תנאי הפיקוח והמעקב והתכנית לשיקום המונע לגורמים המטפלים בעבריין המין ובמשפחתו, ומידע רלוונטי לגורמים המטפלים בנפגע העבירה. כיום אנשי יחידת הפיקוח אינם מוסמכים למסור לגורמים אלה מידע על אודות תנאי הפיקוח. הצורך במסירת מידע על אודות תנאי הפיקוח התעורר אף הוא במהלך תקופת יישומו של החוק.

(1) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ב) לא ימונה אדם כמעריך מסוכנות אם התקיים לגביו אחד מאלה:

- (1) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להיות מעריך מסוכנות או שתלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים בשל חשד לביצוע עבירה כאמור;
- (2) קיימות נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי להיות מעריך מסוכנות.”;

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) בפסקה (1), במקום ”רופא פסיכיאטר” יבוא ”רופא מומחה בפסיכיאטריה”;

(ב) בפסקה (4), במקום ”קרימינולוג קליני” יבוא:

”(4) בעל תואר מוסמך בקרימינולוגיה קלינית, מאת מוסד להשכלה גבוהה, או בעל תואר כאמור מאת מוסד מחוץ לישראל ובלבד שהמוסד והתואר הוכרו בידי שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה כשווי ערך למוסד להשכלה גבוהה ולתואר מוסמך מאת מוסד כאמור.”

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (1) –

(1) ברישה, במקום ”בעת מתן” יבוא ”לגבי מתן”;

(2) פסקאות משנה (א) ו-(ג) – יימחקו;

(3) במקום פסקת משנה (ד) יבוא:

”(ד) צו לטיפול מרפאתי לפי סעיף 15 לחוק טיפול בחולי נפש”;

(4) בפסקת משנה (ה), במקום ”(א) עד (ד)” יבוא ”(ב) ו-(ד)”;

ד ב ר י ה ס ב ר

שיש בהן להעיד על כך. מטרת התיקונים המוצעים בסעיף קטן (ג) של סעיף 5 היא להבהיר את המצב הקיים לעניין בעלי המקצוע המוסמכים לשמש מעריכי מסוכנות.

סעיפים בסעיף 7 להצעת החוק, מוצע לתקן את 7, 8 ו-27 פסקה (1) של סעיף 6(א) לחוק, שעניינו הערכת מסוכנות, ולבטל את החובה לקבל הערכת מסוכנות לפני צו מבחן לפי פקודת המבחן. מאחר שצו מבחן ניתן במסגרת גזר הדין, לחובה זו אין משמעות מעשית על פי נוסחו הקיים של החוק, שלפיו קיימת ממילא חובה לקבל הערכת מסוכנות לפני גזר הדין. מאחר שעל פי המוצע לא תהיה חובה לקבלת הערכת מסוכנות בשלב גזר הדין, אין מקום גם לקביעת חובה כזו לקראת מתן צו מבחן, שהוא למעשה אותו שלב.

כן מוצע לבטל את החובה הגורפת המוטלת על בית משפט לקבל הערכת מסוכנות בטרם מתן גזר דין או צו אשפוז לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ”א-1991

סעיף 6 לחוק, שעניינו מינוי מעריכי מסוכנות והכשרתם, קובע בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) תנאים למינוי אדם כמעריך מסוכנות. הערכת המסוכנות משמשת כלי עזר בידי הגורמים המקבלים החלטות לגבי עברייני מין, ויש בה כדי להשפיע באופן מכריע על החלטות הנוגעות להגבלת חירותו של עברייני המין, בין השאר לאחר שסיים לשאת את עונשו. מטרת התנאים למינוי של אדם כמעריך מסוכנות, הקבועים בסעיף 5, היא ליצור מנגנונים שיאפשרו את הבטחת מקצועיותם של מעריכי המסוכנות. הצעת החוק מעגנת בסעיף קטן (ב) שמוצע להוסיפו תנאי נוסף, שעיקרו קבוע ביום בתקנות הגנה על הציבור מפני עברייני מין (מעריכי מסוכנות), התשס”ז-2006, והוא כי אין למנות כמעריך מסוכנות מי שהורשע או שמתנהלים נגדו הליכים פליליים, בעבירות שיש במהותן, בחומרתן או בנסיבותיהן כדי להעיד על כך שלא יוכל למלא את תפקידו כראוי, כגון בשל חשש שלא ימלא תפקידו במהימנות, או מי שקיימות נסיבות אחרות

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) בית דין צבאי, נוסף על האמור בפסקה (1) – גם לגבי מתן גזר דין";

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "(א1)" יבוא "או (א1)".

8. בסעיף 7 לחוק העיקרי, אחרי 6(א1) יבוא "או (א1)".

9. בסעיף 9 לחוק העיקרי –

(1) האמור בו יסומן "(א)" ובו –

(א) בפסקה (1), אחרי "בין חובתו כאמור לבין" יבוא "עניין אישי שלו או";

(ב) בפסקה (2), המילים "בעבר או בהווה" – יימחקו, ובסופה יבוא "בעת ביצוע הערכת המסוכנות או במהלך שלוש השנים שקדמו לכך";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) (1) לא ייתן מעריך מסוכנות, לעבריינין מין שהוא העריך את מסוכנותו, טיפול ייעודי כמפורט להלן:

(א) טיפול ייעודי במסגרת פרטית, במשך תקופה של שנה לאחר מתן הערכת המסוכנות;

(ב) טיפול ייעודי ביחידה לשיקום מונע כאמור בפסקה (1) להגדרה "יחידה לשיקום מונע", במסגרת תכנית לשיקום מונע שניתנה על סמך הערכת המסוכנות שהוא נתן;

ד ב ר י ה ס ב ר

מאחר שבבתי הדין הצבאיים אין חובה לקבל תסקירי קציני מבחן, אין מקום לתסקיר חובה דווקא בעבירות אלה. לפיכך מוצע שלא לשנות את הוראות החוק בעניין זה לגבי בתי דין צבאיים, ולהותיר את חובת קבלת הערכת המסוכנות לפני מתן גזר הדין.

עוד מוצע בסעיף 8 להצעת החוק, לתקן את סעיף 7 לחוק, שעניינו עדותו של מעריך מסוכנות, ולהתאימו לתיקון המוצע בסעיף 6 לחוק.

סעיף 9 סעיף 9 לחוק, שעניינו ניגוד עניינים, אוסר על מעריך מסוכנות להעריך את מסוכנותו של עבריינין מין שעמו היה לו קשר טיפולי בעבר או שיש לו קשר טיפולי בהווה. מוצע לצמצם את האיסור האמור, כך שיחול על הערכת מסוכנותו של עבריינין מין שעמו היה למעריך מסוכנות קשר טיפולי במהלך שלוש השנים שקדמו להערכת המסוכנות. הטעם לכך הוא כי ככלל אין חשש להטיה בעמדת מטפל כלפי מטופל כעבור שלוש שנים מתום הטיפול.

סעיף קטן (ב) המוצע נועד למנוע מצב של ניגוד עניינים של מעריך המסוכנות בין תפקידו כמעריך מסוכנות לבין עיסוקו כמטפל ייעודי, או ניגוד עניינים הנובע מכך שמעריך המסוכנות או בן משפחתו הם בעלים או מנהלים של מסגרת פרטית שבה ניתן טיפול ייעודי או בעלים או מנהלים של יחידה לשיקום מונע. סעיף קטן (ב1)(א) נועד למנוע מצב של הטיה בהערכת המסוכנות הנובעת מציפייה של מעריך המסוכנות להתקשרות עתידית של

(להלן – חוק טיפול בחולי נפש), החובה לקבלת הערכת מסוכנות לפני מתן צו אשפוז, תוגבל רק למקרים שבהם נשקל מתן צו לטיפול מרפאתי לפי סעיף 15 לחוק טיפול בחולי נפש. כך, אין צורך בקבלת הערכת מסוכנות לפני מתן צו לאשפוזו של עבריינין מין בבית חולים, מאחר שאז אין הוא משוחרר לקהילה.

במקום החובה לקבלת הערכת מסוכנות בטרם מתן גזר דין, מוצע לחייב את בית המשפט, באמצעות תיקון לחוק העונשין כמוצע בסעיף 27 להצעת החוק, לקבל לפני מתן גזר דין, תסקיר קצין מבחן ובו הערכת סיכון. הטעם לכך הוא כי כיום בתי המשפט משתמשים בסמכותם לבקש תסקירי קצין מבחן בשלב של טרם מתן גזר הדין במרבית ההליכים המשפטיים שבהם נידונים עברייני מין. כשמוגש תסקיר קצין מבחן בעניינו של עבריינין מין כולל התסקיר גם הערכה של הסיכון הנשקף מעבריינין המין לבצע עבירת מין נוספת. יודגש כי התסקיר כולל נוסף להערכת הסיכון, מידע רב על אודות העבריינין וכן המלצות לעניין העונש. הערכת הסיכון מבוצעת על ידי קציני מבחן שתחום מומחיותם בכך. יישומו של החוק מצביע על כך שבשלב גזר הדין די בתסקיר קצין מבחן ובו הערכת הסיכון, ואין בהערכת המסוכנות בשלב זה כדי להוסיף על התסקיר. המצב הקיים יוצר סרבול והתמשכות בהליכים בלא צורך. לא זו אף זו, ישנם מקרים שבהם מידת מסוכנותו של עבריינין המין אינה מהווה משקל מהותי בשיקולי גזירת הדין, כגון במקרים שבהם המעשה שבו הורשע עבריינין המין חמור מאוד והוא צפוי להישלח למאסר לתקופה ארוכה, בין אם מסוכנותו גבוהה ובין אם לאו.

(2) הוראות פסקה (1) יחולו גם לעניין מתן טיפול ייעודי בידי מי שאינו מעריך המסוכנות, אם מעריך המסוכנות או בן משפחתו הוא מבעליה או ממנהליה של המסגרת הפרטית או של היחידה לשיקום מונע, לפי העניין.

(ג) שר הבריאות, בהסכמת שר הרווחה, רשאי לקבוע מגבלות נוספות שיחולו על מערכי מסוכנות בשל חשש לניגוד עניינים.

10. בסעיף 11 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 11

(1) בכותרת השוליים, במקום "יחידות פיקוח" יבוא "יחידת הפיקוח";

(2) ברישה, במקום "יחידות פיקוח, ואלה תפקידיהן" יבוא "יחידת פיקוח, ואלה תפקידיה".

11. בסעיף 12 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב)(1), בסופו יבוא "או נציג הפרקליט הצבאי הראשי, לפי העניין".

12. בסעיף 13 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 13

(1) בסעיף קטן (א), בפסקה (3), בסופה יבוא "ובכלל זה חובת התייצבות לביצוע הערכת מסוכנות על פי דרישתו";

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "לביצוע עבירת מין נוספת" יבוא "ואם הובאה לפני בית המשפט המלצה להחיל על עבריין המין תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח בהתאם להוראות סעיף 20לב(א) – גם בהתחשב בתכנית השיקום המונע כאמור".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 12 סעיף 13 לחוק עניינו תנאי הפיקוח והמעקב הכלולים בצו פיקוח שהוצא לגבי עבריין מין.

סעיף קטן (א) של הסעיף האמור קובע את התנאים שבית המשפט חייב לקבוע בצו כאמור, ובהם תנאי לעניין חובת שיתוף פעולה עם קצין פיקוח (ר' פסקה (3) של סעיף קטן (א)).

מוצע, בפסקה (1), להבהיר כי תנאי זה כולל גם חובת התייצבות לביצוע הערכת מסוכנות על פי דרישתו של קצין פיקוח. הערכת מסוכנותו של מי שנמצא בפיקוח נדרשת, למשל, לצורך גיבוש עמדה בשאלה אם יש מקום לבקש הארכת תוקפו של צו פיקוח.

סעיף קטן (ב) של סעיף 13 קובע תנאים שאותם רשאי בית המשפט לכלול בצו הפיקוח וסעיף קטן (ג) קובע כי תנאים אלה ייקבעו בהתחשב ברמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין לביצוע עבירת מין נוספת.

מוצע, בפסקה (2), לתקן את סעיף 13(ג) ולקבוע כי במקרה שבו הובאה לפני בית המשפט המלצה להחיל על עבריין המין תכנית לשיקום מונע בהתאם להוראות סעיף 20לב(ד), יתחשב בית המשפט, בקביעת תנאי המעקב והפיקוח הכלולים בצו הפיקוח, גם בתכנית השיקום המונע שהובאה לפניו כאמור.

מעריך המסוכנות או של בן משפחתו עם עבריין המין לשם מתן טיפול ייעודי לעבריין המין במסגרת פרטית. סעיף קטן (ב)(1)(ב) נועד למנוע מצב של הטיה בהערכת המסוכנות כתוצאה מעניין שיש למעריך המסוכנות שעברייני מין יופנו לטיפול ביחידת השיקום שבה הוא מועסק או המנוהלת על ידו או על ידי בן משפחתו או שהיא בבעלותו או בבעלות בן משפחתו.

עוד מוצע להסמיך את שר הבריאות, בהסכמת שר הרווחה, לקבוע מגבלות, נוסף על אלה הקבועות בסעיף 9 האמור, לעניין מתן הערכת מסוכנות, בשל חשש לניגוד עניינים.

סעיף 10 מוצע לתקן את סעיף 11 לחוק, שעניינו הקמת יחידות פיקוח, באופן שישקף את המצב הקיים ולפיו ישנה יחידת פיקוח אחת, ולא כמה יחידות פיקוח. ככל שתרחב היחידה, היא תחולק ליחידות משנה שיפעלו במסגרתה.

סעיף 11 סעיף 12 לחוק, שעניינו צו פיקוח, קובע בסעיף קטן (ב)(1) כי בית המשפט יקיים דיון בעניין הוצאת צו פיקוח, ביוזמתו או לבקשת נציג היועץ המשפטי לממשלה. מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהבהיר כי קיום דיון כאמור לפני בית דין צבאי ייעשה ביוזמת בית הדין או לבקשת נציג הפרקליט הצבאי הראשי.

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2), הסיפה החל במילים "בפסקה זו" – תימחק;

(ב) בפסקה (6), הסיפה החל במילים "היה החיפוש חדירה לחומר מחשב" – תימחק;

(ג) אחרי פסקה (6) יבוא:

"(א6) לחדור לחומר מחשב ולהפיק פלט תוך חדירה כאמור, ובלבד שפעולות אלה יבוצעו בידי אדם המיומן לכך; בצו הפיקוח ייקבעו המטרות לביצוע הפעולות כאמור והתנאים לביצוען, באופן שלא תיפגע פרטיותו של אדם מעבר לנדרש; לעניין זה, "חדירה לחומר מחשב", חומר מחשב", "מחשב" ו"פלט" – כהגדרתם בסעיפים 1 ו-4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁶;"

(ד) בפסקה (9), במקום "את הסכמתו של עבריין המין" יבוא "מעבריין המין לתת דגימת נשיפה כהגדרתה בסעיף 61ב(א)(1) לפקודת התעבורה", או דגימת שתן" ובסופה יבוא "לאחר שמסר לו את מטרת נטילת הדגימה כאמור וביקש את הסכמתו לכך ולאחר שהסביר לו כי סירוב למתן דגימה כאמור ייחשב כהפרה של צו הפיקוח לפי סעיף 22(א)(1)";

ד ב ר י ה ס ב ר

הצו המסמיך לחדור למחשב לקבוע את מטרות החיפוש ותנאיו, אשר ייקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש; בהוראה זו, יחד עם ההוראה הקבועה בסעיף 18(ב) לחוק ולפיה קצין הפיקוח יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי החוק במידה הדרושה כדי למלא אחר תנאי הפיקוח והמעקב ותוך הגנה מרבית על פרטיותו של עבריין המין, יש כדי להבהיר את המידתיות שבה יש לנהוג במתן הסמכות ובשימוש בה.

עוד מוצע, בפסקה (2), לקבוע הוראה הדומה להוראת סעיף 23א(ג) לפסד"פ, ולפיה קבלת מידע מתקשורת בין מחשבים אגב חדירה לחומר מחשב והפקת פלט כאמור לא תיחשב כהאזנת סתר לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979.

בין הסמכויות שרשאי בית המשפט להקנות לקצין פיקוח לפי סעיף 18(א) לחוק גם הסמכות לדרוש את הסכמת עבריין המין לבדיקת הימצאות משקאות משכרים או סמים מסוכנים בגופו (ר' פסקה (9) של סעיף 18(א)). זאת, כדי שקצין הפיקוח יוכל לבדוק אם היתה הפרה של תנאי בצו הפיקוח שהוטל על עבריין המין המגביל שימוש בסמים או במשקאות משכרים (ר' סעיף 13(ב)(1) לחוק).

מאחר שככלל האופן שבו ניתן לבדוק אם היתה הפרה של תנאי המגביל שימוש בסמים או במשקאות משכרים הוא באמצעות נטילת דגימת שתן או דגימת אוויר נשוף, בהתאמה, הרי שכדי שיהיה ניתן לפקח על קיום תנאי זה, מוצע בפסקה (1)(ד), לתקן את סעיף 18(א)(9) לחוק ולקבוע כי סירוב עבריין המין לתת דגימת אוויר

סעיף 13 סעיף 18 לחוק, שעניינו סמכויות קציני פיקוח, קובע בסעיף קטן (א), את הסמכויות שבית המשפט יכול להקנות לקצין פיקוח בצו פיקוח. פסקה (6) של סעיף קטן (א) מסמיכה את בית המשפט להסמיך קצין פיקוח לערוך חיפוש במגורים וברכב, וחיפוש במחשב, וזו לשונה:

"(6) לחפש במקום מגוריו של עבריין המין וברכבו; על חיפוש כאמור יחולו הוראות סעיפים 27 עד 29 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (בסעיף זה – הפקודה); היה החיפוש חדירה לחומר מחשב על פי צו מכוח סעיף 23 לפקודה, תפורש תקופת תוקפו של היתר כאמור בסעיף 23א לפקודה, לחדור לחומר מחשב או להפיק פלט, מפעם לפעם במהלך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים מיום נתינת הצו";

מוצע, בפסקה (1)(ג), לתקן את סעיף 18(א) לחוק ולקבוע, בפסקה (א6) כנוסחה המוצע, הוראה נפרדת לעניין סמכות חדירה לחומר מחשב והפקת פלט תוך חדירה כאמור. מאחר שהסמכות לחפש במחשב היא סמכות הנדרשת לצורך פיקוח שוטף, כגון פיקוח על קיום תנאי שעניינו איסור להחזיק חומר פורנוגרפי, מוצע לבטל את הגבלת תוקפו של צו כאמור לתקופה של עד שלושה חודשים.

עם זאת, מוצע לקבוע הוראה דומה לזו הקבועה בסעיף 23א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – הפסד"פ), ולפיה על

⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) קבלת מידע מתקשורת בין מחשבים אגב חדירה למחשב והפקת פלט לפי סעיף קטן (א)6, לא תיחשב כהאזנת סתר לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979⁸."

תיקון סעיף 19

14. בסעיף 19 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) יחידת הפיקוח תנהל מרשם ארצי שיכלול מידע כמפורט להלן:

(1) פרטים לגבי עברייני המין, כאמור בסעיף 20;

(2) מידע כאמור בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי, לגבי עברייני המין, בקשר לעבירות מין;

(3) העתק מגזר הדין שבשלו הוצא צו פיקוח לגבי עברייני המין והעתקים מגזרי דין מאוחרים יותר שניתנו לגביו בעבירות מין;

(4) התנאים שנקבעו בצווי פיקוח שהוצאו לגבי עברייני המין, לרבות תנאי תכנית שיקום מונע שפורטו בצווים כאמור.

(1א) המרשם ינוהל בידי עובד יחידת הפיקוח שהשר לביטחון הפנים הסמיכו לכך; הסמכה כאמור תפורסם ברשומות⁸;

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) המרשם יהיה פתוח לפני הגורמים המנויים בפסקאות שלהלן, והם יהיו רשאים לקבל ממנו מידע בכפוף לאמור בהן:

ד ב ר י ה ס ב ר

מידע מן המרשם, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לפי חוק זה ולצורך מילוי תפקידיו.

(ג) המרשם יהיה פתוח לפני המשטרה, המשטרה הצבאית, קצין פיקוח ומעריך מסוכנות, והם יהיו רשאים לקבל מידע מן המרשם, הכל אם הדבר דרוש למילוי תפקידיהם לפי חוק זה.

(ד) (1) יחידת הפיקוח המרכזית תמחק את פרטיו של עברייני המין מהמרשם בהתקיים אחד מאלה, לפי המוקדם, ובהתאם לתקנות שיקבע השר לביטחון הפנים –

(א) לגבי אדם שזוכה מביצוע עבירת המין שבקשר אליה מסר פרטים למרשם – בלא דיחוי לאחר המצאת פסק הדין המזכה כאמור בסעיף 20(ג);

(ב) בתום עשר שנים מסיום תקופת הפיקוח שהוטלה על עברייני המין כאמור בפרק זה.

(2) קמה, בקשר לעברייני המין, עילה חדשה למסירת פרטים כאמור בסעיף 20 בטרם חלפו התקופות האמורות בסעיף קטן זה, לפי העניין, לא יימחקו פרטי עברייני המין מן המרשם, ויחל מניין התקופה כאמור בסעיף קטן זה במועד שבו קמה העילה החדשה⁸.

נשוף מפיו או דגימת שתן, מקים חזקה שלפיה הפר את התנאי האמור. שאם לא כן, עברייני מין שסירב לבדיקה ייצא נשכר.

מוצע להטיל חובה על קצין הפיקוח הדורש מעברייני מין לתת דגימה כאמור, להודיע לו את מטרתה, לבקש את הסכמתו לכך ולהסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה. הסדר דומה קיים בסעיף 64 לפקודת התעבורה ולפיו יראו נהג או ממונה על רכב כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות, אם סירב לדרישת שוטר לתת לו דגימת אוויר נשוף לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול. שוטר מוסמך לדרוש מנהג לתת דגימה כאמור אף בהעדר חשד לביצוע עבירה.

סעיף 14 סעיף 19 לחוק קובע לאמור:

"מרשם"

19. (א) יחידת הפיקוח שקבע השר לביטחון הפנים לענין זה (בסעיף זה – יחידת הפיקוח המרכזית), תנהל מרשם ארצי שיכלול את הפרטים המפורטים בסעיף 20 וכן הרשעות וגזרי דין של עברייני המין בעבירות מין; המרשם ינוהל בידי מי שהשר לביטחון הפנים הסמיכו לכך; הסמכה כאמור תפורסם ברשומות.

(ב) המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה; אדם שהגיע לידיו, במהלך מילוי תפקידיו,

⁸ ס"ח התשל"ט, עמ' 118.

(1) קצין פיקוח ובעל תפקיד אחר ביחידת הפיקוח שקבע השר לביטחון הפנים, בצו, וכן מעריך מסוכנות וקצין מבחן במסגרת תפקידו לפי פקודת המבחן – אם המידע דרוש למילוי תפקידיהם לפי חוק זה;

(2) המשטרה והמשטרה הצבאית, באמצעות מורשי גישה שייקבעו בפקודות משטרת ישראל ובהוראות קצין משטרה צבאית ראשי – אם המידע דרוש לצורך גילוי עבירות, חקירתן או מניעתן, או לצורך גילוי עבריינים והעמדתם לדין; לעניין זה –

“הוראות קצין משטרה צבאית ראשי” – פקודות כלליות אחרות, כמשמעותן בסעיף 2א(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשט”ו-1955, שהוציא קצין משטרה צבאית ראשי;

“פקודות משטרת ישראל” – כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל”א-1971.

(1ג) קבלת מידע מן המרשם לפי הוראות סעיף קטן (ג)(2) תהיה על פי בקשה מפורטת מאת מבקש המידע, שתכלול את פרטי זהותו של המבקש והמטרה שלשמה נדרש המידע; עובד יחידת הפיקוח שמסר את המידע כאמור יתעד בכתב את פרטי הבקשה ואת מועד מסירת המידע.”

תיקון סעיף 20 בסעיף 15 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום “מיום שחרורו ממאסר או מאשפוז או מיום מתן גזר דינו, לפי העניין” יבוא “מיום הוצאת צו הפיקוח, ואם צו הפיקוח הוצא לפני שחרורו ממאסר או מאשפוז – בתוך שבעה ימים מיום שחרורו כאמור”;

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא “לעניין זה יראו שהייה של עבריין המין במקום שאינו מקום מגוריו כפי שנמסר לפי סעיף קטן (א)(4), לתקופה העולה על שבעה ימים, כשינוי במקום מגוריו”.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 15 סעיף 20(א) לחוק, קובע כי עבריין מין שהוצא לגביו צו פיקוח חייב להתייצב ביחידת הפיקוח בתוך שבעה ימים מיום שחרורו ממאסר או מיום מתן גזר דינו. מאחר שצו הפיקוח מוצא לעתים לאחר השחרור מהמאסר, ובדרך כלל מוצא לאחר מועד גזר הדין, מוצע בפסקה (1) לתקן את הסעיף האמור ולקבוע את חובת ההתייצבות בהתאם למועד הוצאת צו הפיקוח, ובמקרים שבהם צו הפיקוח הוצא לפני מועד שחרור ממאסר או מאשפוז – בהתאם למועד השחרור.

סעיף 20(ב) לחוק מטיל חובה על המפוקח להודיע על שינוי בפרטים שחובה עליו למסור לפי סעיף קטן (א), ובהם מקום מגוריו. כדי שיהיה ניתן ליישם את צו הפיקוח, יש חשיבות לכך שיחידת הפיקוח תדע על שינוי במקום הימצאו של העבריין לתקופה העולה על שבעה ימים, גם אם המפוקח לא שינה את מקום מגוריו.

לפיכך מוצע בפסקה (2) לתקן את הסעיף האמור ולחייב את המפוקח לדווח ליחידת הפיקוח על כל שהייה שלו במקום שאינו מקום מגוריו לתקופה העולה על 7 ימים.

הסעיף קובע הסדרים לעניין ניהול מרשם של עבריין מין שהוטל עליהם צו פיקוח ומעקב לפי החוק. החוק מסמך את המשטרה, המשטרה הצבאית, קצין פיקוח, מעריך מסוכנות וכן קצין מבחן במסגרת תפקידו, לקבל מידע מן המרשם ולהשתמש בו, ככל שהדבר דרוש למילוי תפקידים לפי החוק. היות שהחוק אינו קובע תפקידים למשטרה ולמשטרה הצבאית, הרי שגורמים אלה אינם יכולים, למעשה, לקבל ולעשות כל שימוש במידע.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהסמיק גם את המשטרה והמשטרה הצבאית, באמצעות מורשי גישה מטעמן שייקבעו בפקודות משטרת ישראל ובהוראות קצין משטרה צבאית ראשי, לקבל מידע מן המאגר הדרוש לצורך גילוי עבירות, חקירתן או מניעתן, או לצורך גילוי עבריינים והעמדתם לדין. סמכות זו נועדה לאפשר להם לאתר הפרות של צווי פיקוח במהלך מילוי תפקידם, וכן לסייע להם למילוי תפקידיהם לצורך גילוי עבירות, חקירתן ומניעתן, גילוי עבריינים והעמדתם לדין.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

**"פרק ג' 1: טיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין במרכז
לטיפול ייעודי – חובות רישוי וסמכויות אכיפה ופיקוח
סימן א': הגדרות**

20א. בפרק זה –

הגדרות

"בעלים", של מרכז לטיפול ייעודי – מי שמפעיל מרכז
לטיפול ייעודי או מי שמבקש להפעיל מרכז כאמור,
לפי העניין;
"היתר למתן טיפול ייעודי", "היתר" – היתר למתן טיפול ייעודי
במרכז לטיפול ייעודי שניתן לפי הוראות סימן ג';
"מנהל", של מרכז לטיפול ייעודי – מי שבידיו הסמכויות
והאחריות לניהול המרכז;
"המנהל הכללי" – המנהל הכללי של משרד הרווחה
והשירותים החברתיים, או מי שהמנהל הכללי הסמיכו
לעניין פרק זה, כולו או חלקו;
"העסקה" – בתמורה או שלא בתמורה, לרבות התקשרות
לשם מתן שירותים;
"רישיון הפעלה", "רישיון" – רישיון להפעלת מרכז לטיפול
ייעודי שניתן לפי הוראות סימן ב';

ד ב ר י ה ס ב ר

בפרק זה מוצע להסדיר את תחום הטיפול הייעודי
במרכז לטיפול ייעודי. זאת, באמצעות קביעת חובה לקבלת
היתר לצורך מתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי,
וחובה לקבלת רישוי לצורך הפעלה או ניהול של מרכז
לטיפול ייעודי. לפיכך מוצע כי רישיון להפעלת מרכז
לטיפול ייעודי יינתן רק לאחר שנמצא כי מבקש הרישיון
עומד בתנאים שייקבעו בחוק ובתקנות לפיו. בין התנאים
לקבלת הרישיון דרישות הנוגעות לכשירות המנהל של
המרכז שלגביו מתבקש הרישיון, לכשירות המועסקים
במרכז, תנאים פיזיים ותברואתיים הדרושים להפעלתו
התקינה של המרכז, תנאים לעניין סדר היום במרכז
ותכנית הטיפול למטופלים בו, ניסיון, הכשרה מקצועית
והשתלמויות הנדרשים מהצוות הטיפולי-מקצועי
המועסק במרכז, ועוד. הפרטים הנוגעים לדרישות אלה
ייקבעו בתקנות.

עוד מוצע כי לשם ביצוע הוראות הפרק בכל הנוגע
לרישוי המרכזים ולפעילותם, ימנה שר הרווחה והשירותים
החברתיים (להלן – שר הרווחה) מפקחים מבין עובדי
משרדו, בעלי כישורים והכשרה מתאימים.

לסעיף 20א המוצע

מוצע להוסיף הגדרות למונחים שנעשה בהם שימוש
בפרק זה.

סעיפים לפק ג' המוצע – כללי

16 ו-19 התחום של טיפול ייעודי בעבריינות מין
הוא תחום הדורש מומחיות ייחודית וניסיון.
הותרת תחום הטיפול כאמור בלא הסדרה עלולה להביא
למצב שבו אוכלוסיה שתגיע לטיפול שמטרתו מניעת
עבריינות מין, לא תקבל מענה מתאים, ואף תינזק וכתוצאה
מכך לגרום לנזקים ולפגיעה בחברה. כמו כן ישנה חשיבות
לכך שמרכז המעניק טיפול כאמור יעמוד באמות מידה
ברורות, יהיה נתון לפיקוח וייתן את הטיפול המתאים,
וזאת כדי שלא ייגרם נזק למי שנוקט לטיפול וכדי להגן
על החברה.

החוק כיום אינו מטיל חובת רישוי על מי שמבקש
לקיים מרכז לטיפול ייעודי או לתת טיפול ייעודי. זאת, אף
שטיפול ייעודי דורש, כאמור, מומחיות וניסיון ייחודיים,
והפעלת מרכז לטיפול ייעודי דורשת אף היא ידע וניסיון
ועמידה בתנאים. כך למשל, הניסיון המצטבר מצביע על
כך שכדי למנוע פגיעה במטופלים, יש ליצור הפרדה בין
אוכלוסיית עברייני המין והפוגעים מינית לבין אוכלוסיות
אחרות המטופלות באותה מסגרת דוגמת מכורים לסמים
ואחרים. כמו כן השמתם של קטינים ובגירים באותה
מסגרת עלולה להביא לידי פגיעה חוזרת, אי מתן טיפול
מתאים ויצירת תיוג לקטינים הפוגעים מינית.

"שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹⁰;

"השר" – שר הרווחה והשירותים החברתיים.

סימן ב': רישיון להפעלת מרכז לטיפול ייעודי

20. (א) לא יפעיל אדם ולא ינהל, בעצמו או באמצעות אחר, מרכז לטיפול ייעודי, אלא אם כן ניתן לבעלים של המרכז רישיון הפעלה לפי סימן זה, ובכפוף לתנאי הרישיון ולהוראות לפי סימן זה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), חובת הרישוי האמורה באותו סעיף קטן לא תחול לעניין כל אלה:

(1) שירות המבחן למבוגרים ושירות המבחן לנוער

כמשמעותם לפי פקודת המבחן;

(2) הרשות לשיקום האסיר;

(3) יחידה במשרד הרווחה והשירותים החברתיים או

במשרד הבריאות, שהוכרה כיחידה לשיקום מונע לפי הוראות סעיף 20לד.

20. (א) בעלים של מרכז לטיפול ייעודי המבקש לקבל רישיון הפעלה לגבי אותו מרכז, לפי סימן זה, או המבקש לחדש רישיון כאמור (בסימן זה – מבקש הרישיון), יגיש למנהל הכללי בקשה לכך; בקשה כאמור תכלול פרטים ויצורפו אליה מסמכים, הכל כפי שיקבע השר.

(ב) בקשה לחידוש רישיון הפעלה תוגש לפי הוראות סעיף קטן (א), 45 ימים לפחות לפני מועד פקיעת תוקפו של הרישיון.

20. בעל רישיון הפעלה יודיע למנהל הכללי, בכתב, על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר לפי סעיף 20, בתוך 30 ימים מיום השינוי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 20 המוצע

מוצע כי בקשה לרישיון או לחידוש רישיון הפעלה תוגש למנהל הכללי בידי הבעלים של המרכז, היינו מי שמבקש להפעיל מרכז לטיפול ייעודי או מי שמפעיל מרכז כאמור, לפי העניין. השר יקבע את אופן הגשת הבקשה לקבלת הרישיון כאמור. כמו כן מוצע כי בקשה לחידוש רישיון הפעלה תוגש 45 ימים לפחות לפני מועד פקיעת תוקף הרישיון, וזאת כדי לאפשר לגורמים המקצועיים לבחון את הבקשה במועד ולמנוע מצב שבו המרכז פועל בלא רישיון.

לסעיף 20 המוצע

מוצע כי בעל רישיון הפעלה יודיע לממונה, בכתב, על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר בעת הבקשה לקבלת הרישיון או על שינוי בפרטים בתנאים למתן רישיון או ברישיון, בתוך 30 ימים מיום השינוי.

לסעיף 20 המוצע

מוצע לקבוע כי אדם לא יוכל להפעיל או לנהל, בעצמו או באמצעות אחר, מרכז לטיפול ייעודי אלא לאחר שניתן לבעלים של המרכז רישיון הפעלה לפי סימן זה (להלן – רישיון הפעלה), ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי סימן זה.

עם זאת, חובת קבלת הרישיון כאמור לא תחול על שירות המבחן למבוגרים ושירות המבחן לנוער, כמשמעותם לפי פקודת המבחן, ועל הרשות לשיקום האסיר, שהן יחידות הפועלות כבר בחסות דין ומפוקחות לפיו, וכן על כל יחידה אחרת במשרד הרווחה והשירותים החברתיים (להלן – משרד הרווחה) או במשרד הבריאות, שהוכרה כיחידה לשיקום מונע לפי הוראות סעיף 20לד.

¹⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

תנאים למתן רישיון 20ה. (א) המנהל הכללי לא ייתן רישיון הפעלה לגבי מרכז לטיפול או לחידושו וייעודי, ולא יחדשו, אלא אם כן מתקיימים כל אלה:

(1) מבקש הרישיון והמנהל של המרכז שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו, ואם המבקש כאמור הוא תאגיד – גם בעל השליטה בתאגיד ומנהלו, לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה לא ראוי כי יהיו בעלים או מנהל, לפי העניין, של מרכז לטיפול ייעודי, ולא תלויים ועומדים נגדם הליכים פליליים בשל חשד לביצוע עבירה כאמור;

(2) מבקש הרישיון הוכיח, להנחת דעתו של המנהל הכללי, כי הוא ערוך לעמוד בתנאים הנדרשים לפעילותו של מרכז לטיפול ייעודי לפי סעיף 120.

(ב) המנהל הכללי רשאי להתנות מתן רישיון הפעלה או חידושו, בקיומם של תנאים נוספים על אלה המפורטים בסעיף קטן (א), אם מצא שתנאים אלה נדרשים להפעלתו התקינה של המרכז לטיפול ייעודי שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו, מנימוקים שימסור למבקש הרישיון.

סירוב לתת רישיון 120. המנהל הכללי רשאי לסרב לתת למבקש רישיון הפעלה או לחידושו, מנימוקים שימסור למבקש הרישיון ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אף אם מתקיימים התנאים המפורטים בסעיף 20ה, אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לקבל רישיון כאמור או שבשלהן מי שהוא מבקש להעסיק כמנהל המרכז שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו אינו ראוי להיות מועסק כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

הטיפול – מקצועי, שממנו נדרשים ידע, הכשרה וניסיון בתחום הייחודי (לפסקה 2).

לסעיף קטן (ב)

מוצע להסמיך את המנהל הכללי לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון הפעלה או לחידושו, אם ראה כי התנאים הנוספים נדרשים להפעלתו התקינה של המרכז שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו. כך לדוגמה, רשאי הממונה להוסיף תנאים מיוחדים לצורך מתן רישיון הפעלה או חידושו לגבי מרכז שנועד לטפל באוכלוסיה ייחודית או שמיקומו דורש התייחסות מיוחדת.

לסעיף 120 המוצע

מוצע כי למנהל הכללי תהיה אפשרות שלא לתת רישיון הפעלה אף אם התקיימו התנאים המנויים בסעיף 20ה המוצע, אם מצא כי קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן לא ראוי לתת את הרישיון או שבשלהן מי שאמור לשמש כמנהל המרכז שלגביו מתבקש הרישיון אינו ראוי להיות מועסק כאמור. זאת, לאחר שנמסרו למבקש הרישיון נימוקים לסירוב וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו. כך לדוגמה, רשאי הממונה לסרב לתת רישיון הפעלה

לסעיף 20ה המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי רישיון הפעלה יינתן או יחודש רק לאחר שנמצא כי המרכז שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו עומד בתנאים הקבועים בסעיף המוצע. תנאים אלה כוללים עמידה ברישיון הנוגעות לכשירות מבקש הרישיון והמנהל של המרכז שלגביו מתבקש הרישיון או חידושו, ואם הוא תאגיד – גם של בעל השליטה בו או מנהלו, ובכלל זה העדר הרשעה או קיומם של הליכים פליליים, בעבירות פליליות שמפאת מהותן, חומרתן או נסיבותיהן לא ראוי כי יהיו בעלים או מנהל כאמור (לפסקה 1).

כמו כן על מבקש הרישיון להוכיח, להנחת דעתו של המנהל הכללי, כי מתקיימים לגבי המקום שבו יופעל המרכז לטיפול ייעודי התנאים והאמצעים הדרושים לפתיחתו או להפעלתו, כפי שייקבעו בתקנות, ובכלל זה, תנאים בטיחותיים ותברואתיים, שנועדו להבטיח למטופלים היגינה וניקיון וכן תנאים לגבי כוח האדם שאיתו הוא מתכוון להעסיק במרכז, ובכלל זה הצוות

תנאים לפעילותו של 120. (א) במרכז לטיפול ייעודי שלטון לגביו רישיון הפעלה –

(1) לא יועסק אלא מי שהציג אישור מאת מי שהשר הסמיך לעניין זה, כי לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה לא ראוי שיועסק במרכז, כי לא תלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים בשל חשד לביצוע עבירה כאמור, וכי לא קיימות נסיבות אחרות שבשלן הוא אינו ראוי להיות מועסק במרכז;

(2) לא יועסק במתן טיפול ייעודי אלא מי שהוא בעל היתר לכך לפי סימן ג';

(3) לא ישהו ולא יטופלו, באותה עת, קטינים ובגירים יחד; לעניין זה, "בגיר" – למעט מי שטרם מלאו לו 20 שנים והוא שוהה או מטופל במרכז מאז היותו קטין.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)(1), רשאי השר לקבוע כי בתפקידים מסוימים או בנסיבות מיוחדות העסקה במרכז לטיפול ייעודי לא תהיה טעונה אישור כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שהמועסק אינו בא במגע ישיר עם עברייני המין השוהים או המטופלים באותו מרכז.

(ג) השר, בהתייעצות עם שר הבריאות, יקבע תנאים נוספים לפעילותו של מרכז לטיפול ייעודי שניתן לגביו רישיון הפעלה, ובין השאר בעניינים המפורטים להלן, ורשאי הוא לקבוע תנאים שונים לפי סוגים של מטופלים במרכז כאמור:

ד ב ר י ה ס ב ר

אוכלוסיות אלה נדרשת מאחר שמאפייני הטיפול המתאים לכל אחת מהאוכלוסיות שונה. כמו כן, נדרשת הפרדה בין קטינים לבגירים כדי להגן על הקטינים מפני פגיעה בידי הבגירים וכן למניעת תיוגם כבר בשלב מוקדם בחייהם כעברייני מין. עם זאת ישנם מקרים שבהם התקבל אדם לטיפול במרכז בהיותו קטין והוא ממשיך לקבל בו טיפול גם לאחר שהפך לבגיר, ולכן אותו מטופל יוכל להמשיך ולהיות מטופל במרכז יחד עם קטינים כל עוד לא עבר את גיל 20.

לסעיף קטן (ב)

ישנם אנשים המועסקים במרכז לטיפול ייעודי אשר במסגרת תפקידם אינם נמצאים במרכז עצמו לעתים תכופות ואף אינם נמצאים בקשר עם המטופלים באותו מרכז. לאור האמור, מוצע לסייג את החובה לקבלת אישור לפי סעיף קטן (א)(1), ולהסמיך את שר הרווחה לקבוע תפקידים מסוימים או נסיבות מיוחדות, אשר לגביהם העסקה במרכז לטיפול ייעודי לא תהיה טעונה אישור כאמור. זאת, בתנאי שהמועסק אינו בא במגע ישיר עם המטופלים במרכז.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד)

מוצע להסמיך את שר הרווחה, בהתייעצות עם שר הבריאות, לקבוע, בתקנות, תנאים נוספים להפעלתו התקינה של מרכז לטיפול ייעודי, ובין השאר תנאים

כאשר יש בידו מידע ולפיו למבקש הרישיון עלולה להיות השפעה מזיקה על המטופלים במרכז שלגביו מתבקש הרישיון בשל מצבו הבריאותי או הנפשי.

לסעיף 120 המוצע – כללי

מוצע לקבוע תנאים לפעילותו של מרכז לטיפול ייעודי, ובין השאר תנאים לעניין העסקה של אנשים במרכז, ובכלל זה אנשים העוסקים במתן טיפול ייעודי, ותנאים אחרים הדרושים להפעלתו התקינה של המרכז.

לסעיף קטן (א)

לפסקאות (1) ו-(2)

מוצע לקבוע כי לא יועסק במרכז לטיפול ייעודי אלא מי שהציג אישור ממי ששר הרווחה הסמיך לעניין זה, כי לא הורשע בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה לא ראוי שיועסק במרכז ולא תלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים בשל חשד לביצוע עבירה כאמור, ולא קיימות נסיבות אחרות שבשלן הוא אינו ראוי להיות מועסק במרכז. כמו כן מוצע לקבוע כי לא יועסק אדם במתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, אלא מי שהוא מטופל ייעודי מורשה, היינו מי שקיבל היתר למתן טיפול ייעודי לפי סימן ג' המוצע.

לפסקה (3)

מוצע לקבוע כי במרכז לטיפול ייעודי לא ישהו ולא יטופלו, באותה עת, קטינים ובגירים יחד. ההפרדה בין שתי

(1) תנאים ואמצעים הדרושים להפעלתו התקינה של המרכז, לרבות תנאים פיזיים, סביבתיים, בטיחותיים ותברואתיים;

(2) תנאים לעניין סדר היום במרכז, לרבות חלוקת הזמן בין סוגי הפעילויות הניתנות בו וכן תנאים לעניין תכנית הטיפול הניתנת למטופלים במרכז;

(3) תקן המועסקים במרכז, לרבות היחס בין מספרם לבין מספר המטופלים במרכז;

(4) ניסיון והכשרה מקצועית, לרבות השתלמויות והדרכות, הנדרשים מהצוות הטיפולי-מקצועי המועסק במרכז ומנהל המרכז;

(5) תנאי כשירות של מנהל המרכז;

(6) הסתייעות במומחים בנוגע לסוגים מסוימים של טיפולים הניתנים במרכז;

(7) תיעוד ואיסוף של מידע לגבי המטופלים במרכז, אבטחת המידע, ואופן הדיווח עליו למפקח שמונה לפי סעיף 20.

(ד) תקנות לעניין פסקה (6) של סעיף קטן (ג) יותקנו גם בהתייעצות עם שר המשפטים.

תנאים ברישיון ח20. המנהל הכללי רשאי לקבוע ברישיון הפעלה תנאים שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפו של הרישיון, כולה או חלקה, לרבות בעניינים המפורטים בסעיף 20(א) ו-20(ג), וכן רשאי הוא, בכל עת, אם מצא כי הדבר דרוש בשל שינוי הנסיבות לאחר מתן הרישיון, לגרוע מהתנאים ברישיון או לשנותם.

תקופת תוקפו של רישיון הפעלה ראשון שניתן למבקש רישיון של רישיון ח20. (א) תוקפו של רישיון הפעלה ראשון שניתן למבקש רישיון יהיה לשנה, ורשאי המנהל הכללי לחדש את תוקפו לתקופות נוספות של שנתיים כל אחת.

ד ב ר י ה ס ב ר

לרבות תנאים הקשורים למועסקים במרכז או להפעלתו, וכן לגרוע מהם או לשנותם אם מצא שהדבר דרוש בשל שינוי הנסיבות לאחר מתן הרישיון. הסדר זה יאפשר יישום של לקחים שהופקו לעניין הפעלתו של מרכז שניתן לגביו רישיון הפעלה, כבר במהלך תקופת תוקפו של הרישיון ולא רק בעת חידושו.

לסעיף 20 המוצע

מוצע לקבוע כי רישיון ההפעלה הראשון שניתן למבקש רישיון יינתן לתקופה של שנה, שבה יהיה ניתן לבחון את תפקודו של המרכז החדש, הן ברמה המקצועית והן ברמה הפיזית. את הרישיון האמור יהיה ניתן לחדש לתקופות נוספות של שנתיים כל אחת. עוד מוצע כי רישיון הפעלה יכול שיינתן לתקופה קצרה מהתקופות כאמור, מנימוקים מיוחדים (לדוגמה, חידוש רישיון יינתן לתקופה קצרה יותר אם נוכח הממונה כי קיימת תחלופת כוח

בטיחותיים ותברואתיים, תנאים לעניין סדר היום במרכז, תקן המועסקים בו, הכשרה וניסיון מקצועי הנדרשים מהצוות הטיפולי-מקצועי המועסק במרכז, הסתייעות במומחים בנוגע לטיפולים שונים הניתנים במרכז, ודרכי תיעוד ואיסוף של מידע לגבי המטופלים במרכז. עוד מוצע כי לשר תהיה סמכות לקבוע דרישות שונות לגבי מרכזים שונים, בהתאם לסוגי האוכלוסיות המטופלות בהם, כגון קטינים ובגירים. תקנות לעניין דרכי תיעוד ואיסוף של מידע בנוגע למטופלים במרכז יותקנו בהתייעצות עם שר המשפטים.

לסעיף 20 המוצע

מוצע לאפשר לשר לקבוע ברישיון הפעלה תנאים שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפו של הרישיון. כן מוצע לאפשר לשר להוסיף או לשנות תנאי מתנאי הרישיון במהלך תקופת תוקפו של הרישיון, כולה או חלקה,

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי המנהל הכללי לתת רישיון הפעלה או לחדשו, לפי העניין, לתקופות קצרות מהתקופות האמורות באותו סעיף קטן, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאחר שהודיע למבקש הרישיון בכתב את נימוקיו לכך ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

ביטול או התלייה 20. (א) המנהל הכללי רשאי, לאחר שנתן לבעל רישיון הפעלה הזדמנות לטעון את טענותיו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), לבטל את הרישיון או להתלותו לתקופה שיקבע, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב או שגוי;
 - (2) חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן הרישיון לפי סעיף 20ה;
 - (3) הופר תנאי מתנאי הרישיון או הופרה הוראה מההוראות לפי סימן זה לרבות תנאי מהתנאים לפעילותו של מרכז לטיפול ייעודי לפי סעיף 20;
 - (4) אם מצא כי קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן בעל הרישיון לא היה ראוי לקבל רישיון, אף שהתקיימו לגבי התנאים למתן הרישיון לפי סעיף 20ה.
- (ב) המנהל הכללי לא יבטל רישיון הפעלה ולא יתלה אותו לפי הוראות סעיף קטן (א)(2) או (3), אלא לאחר שדרש מבעל הרישיון לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו, כאמור באותו סעיף קטן, באופן ובתוך המועד שהורה, ובעל הרישיון לא עשה כן; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו במקרה שבו לא ניתן לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 20כא או צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 20כב.

ד ב ר י ה ס ב ר

ראוי להיות בעל רישיון, וזאת בכפוף למתן זכות טיעון לבעל הרישיון.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי ביטול רישיון או התלייתו במקרים שבהם חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן הרישיון או הופר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מההוראות לפי סימן זה, ייעשה רק לאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו והוא לא עשה כן.

לסעיף קטן (ג)

מוצע להבהיר כי אין בביטול רישיון או התלייתו לפי הוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכות להוציא צו מינהלי, בהתאם להוראות סעיף 20כב המוצע או צו שיפוטי לפי סעיף 20כד המוצע.

אדם או מטופלים באופן חריג, ורישיון חדש יכול שיינתן לתקופה קצרה משנה אם נוכח הממונה כי המרכז נועד לאוכלוסיה מיוחדת ויש צורך לבחון את התאמת הטיפול והמרכז לאותה אוכלוסיה בתקופה קצרה יותר. כל זאת לאחר שהמנהל הכללי מסר למבקש הרישיון בכתב את נימוקיו למתן הרישיון לתקופה קצרה כאמור ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

לסעיף 20 ה מוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי המנהל הכללי רשאי לבטל רישיון הפעלה או להתלותו לתקופה שיקבע במקרה שבו חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן הרישיון או שהופר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מההוראות לפי סימן זה, או במקרה שבו הרישיון ניתן על סמך מידע כוזב או שגוי, או אם קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן בעל הרישיון אינו

הגבלה על העברת רישיון זיא. רישיון הפעלה, לרבות זכות מהזכויות המוקנות בו, אינו ניתן להעברה, אלא אם כן ניתן לכך אישור מראש ובכתב מאת המנהל הכללי ובתנאים שקבע; אישור כאמור יינתן אם שוכנע המנהל הכללי שמתקיימים בנעבר כל התנאים הנדרשים למתן רישיון הפעלה.

אגרה בעד רישיון או חידושו זיב. השר רשאי לקבוע אגרה בעד הגשת בקשה לקבלת רישיון הפעלה או חידושו.

סימן ג': היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי

חובת היתר זיג. לא ייתן אדם טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, אלא אם כן ניתן לו היתר לכך לפי סימן זה, ובכפוף לתנאי ההיתר ולהוראות לפי סימן זה.

בקשה להיתר זיד. המבקש לקבל היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי יגיש למנהל הכללי בקשה לכך; בקשה כאמור תכלול פרטים ויצורפו אליה מסמכים, הכל כפי שיקבע השר.

תנאים למתן היתר זטו. (א) המנהל הכללי ייתן היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, למבקש שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא אחד מאלה:

(א) רופא מומחה בפסיכיאטריה;

(ב) פסיכולוג;

(ג) עובד סוציאלי;

ד ב ר י ה ס ב ר

מי שאינו מוכשר לכך לא יביא להפחתת המסוכנות של עבריו המין ואף עלול לגרום נזק נוסף לחברה.

לסעיף 20 זיד המוצע

מוצע לקבוע כי אדם המבקש לקבל היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי יגיש לממונה בקשה לכך. מוצע כי שר הרווחה יוכל לקבוע את אופן הגשת הבקשה, הפרטים שתכלול והמסמכים שיצורפו אליה.

לסעיף 20 טו המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי (להלן – היתר) יינתן רק לבעלי המקצועות המנויים בסעיף, וזאת בדומה להגבלה הקיימת לעניין מינוי מעריכי מסוכנות לפי סעיף 5(ג) לחוק. כמו כן מוצע לקבוע כי שר הרווחה, בהתייעצות עם שר הבריאות, יקבע תנאי ניסיון והכשרה מקצועית, לרבות השתלמויות והדרכות, הנדרשים לצורך קבלת היתר. עוד מוצע לקבוע כי תנאי לקבלת היתר הוא העדר הרשעה או הליכים פליליים תלויים ועומדים, בעבירות פליליות מהסוג שמשפיע על היות המבקש ראוי לקבל היתר כאמור.

לסעיף 20 זיא המוצע

מוצע לקבוע כי, ככלל, רישיון הפעלה, לרבות זכות מהזכויות הנובעות ממנו, אינו ניתן להעברה. ייחודיות המרכזים לטיפול ייעודי ואופי המטופלים מצריך בדיקה פרטנית של המפעיל הספציפי והתאמתו לקבלת הרישיון. במצב זה אין מקום לאפשר העברה כאמור. עם זאת, מאחר שלעתים קיימות נסיבות המצדיקות העברת רישיון הפעלה למפעיל אחר (כדוגמת קשיים כלכליים של המפעיל), מוצע לאפשר למנהל הכללי לאשר העברת רישיון הפעלה, לאחר שבחן כי מתקיימים בנעבר כל התנאים הנדרשים למתן הרישיון.

לסעיף 20 זיב המוצע

מוצע לאפשר לשר לקבוע, בתקנות, אגרה שתוטל על מי שמבקש לקבל רישיון הפעלה או לחידושו, בעד הגשת הבקשה.

לסעיף 20 זיג המוצע

מוצע לקבוע כי אדם לא ייתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, אלא אם כן ניתן לו היתר לכך מאת המנהל הכללי לפי סימן זה, ובכפוף לתנאי ההיתר ולהוראות לפי סימן זה. כאמור, הטיפול בעברייני מין ובפוגעים מינית הוא תחום הדורש מומחיות ייחודית וניסיון, ומשכך טיפול בידי

(ד) בעל תואר מוסמך בקרימינולוגיה קלינית מאת מוסד להשכלה גבוהה, או בעל תואר כאמור מאת מוסד מחוץ לישראל ובלבד שהמוסד והתואר הוכרו בידי שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה כשווי ערך למוסד להשכלה גבוהה ולתואר מוסמך מאת מוסד כאמור;

(2) הוא בעל ניסיון והכשרה מקצועית כפי שקבע השר, בהתייעצות עם שר הבריאות, ובכלל זה עבר השתלמויות והדרכות שנקבעו כאמור;

(3) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לקבל היתר למתן טיפול ייעודי, ולא תלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים בשל חשד לביצוע עבירה כאמור.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי המנהל הכללי לסרב לתת למבקש היתר, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אף אם מתקיימים לגביו התנאים המפורטים באותו סעיף קטן, אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לקבל היתר.

20.טז. (א) המנהל הכללי רשאי, לאחר שנתן לבעל ההיתר הזדמנות לטעון את טענותיו, ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), לבטל היתר או להתלותו לתקופה שיקבע, בהתקיים אחד מאלה:

(1) ההיתר ניתן על יסוד מידע כוזב או שגוי;

(2) חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן ההיתר לפי סעיף 20טו(א);

(3) הופר תנאי מתנאי ההיתר או הופרה הוראה מזההוראות לפי סימן זה;

(4) אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לקבל היתר.

ביטול או התליה של היתר

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראה מההוראות לפי סימן זה או במקרה שבו ההיתר ניתן על סמך מידע כוזב או שגוי, יוסמך המנהל הכללי לבטל את ההיתר או להתלותו לתקופה שיקבע, וזאת בכפוף למתן זכות טיעון לבעל ההיתר, ולאחר מתן התראה והזדמנות לתקן את מה שהופר כאמור בסעיף קטן (ב).

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי ביטול היתר או התלייתו במקרים שבהם חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן ההיתר או הופרו תנאי מתנאי ההיתר או הוראה מההוראות לפי סימן זה, ייעשה רק לאחר שניתנה לבעל ההיתר הזדמנות לקיים התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי למנהל הכללי תהיה אפשרות שלא לתת היתר למבקש, אף אם הוא עומד בתנאים המנויים בסעיף קטן (א), אם נמצאו נסיבות ולפיהן המבקש אינו ראוי לקבל היתר, למשל אם קיים חשש להשפעה מזיקה על המטופלים במרכז לטיפול ייעודי בשל מצב הבריאותי או הנפשי של מבקש ההיתר. תנאי להפעלת סמכות זו של שר הרווחה היא מתן זכות טיעון למבקש ההיתר.

לסעיף 20טז המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי במקרה שבו חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן ההיתר או הופרו תנאי מתנאי ההיתר או

(ב) המנהל הכללי לא יבטל היתר ולא יתלה אותו לפי הוראות סעיף קטן (א)2 או (א)3, אלא לאחר שדרש מבעל ההיתר לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו, כאמור באותו סעיף קטן, באופן ובתוך המועד שהורה, ובעל ההיתר לא עשה כן; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו במקרה שבו לא ניתן לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו.

אגרה בעד היתר 20 יז. השר רשאי לקבוע אגרה בעד הגשת בקשה לקבלת היתר למתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי.

איסור מתן טיפול ייעודי לקטין ולבגיר ייח. מטפל ייעודי מורשה לא ייתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי לקטין ולבגיר יחד; לעניין זה, "בגיר" – למעט מי שטרם מלאו לו 20 שנים והוא שוהה או מטופל במרכז מאז היותו קטין.

סימן ד': איסור התחזות

איסור התחזות 20 יט. (א) מי שאינו מטפל ייעודי מורשה לא יתחזה למטפל ייעודי מורשה ולא ישתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם כי הוא מטפל ייעודי מורשה.

(ב) לא יציג אדם טיפול שהוא נותן כטיפול שיש בו כדי להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני המהווים עבירה לפי כל דין או להפסקתם, אלא אם כן הטיפול הוא טיפול ייעודי.

ד ב ר י ה ס ב ר

העובר על הוראה זו דינו, לפי התיקון המוצע לסעיף 22 לחוק (ר' ס' 17 להצעת החוק) – מאסר שישה חודשים וקנס כאמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לאסור על אדם להציג טיפול שהוא נותן כטיפול שיש בו כדי להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני המהווים עבירה לפי כל דין, או להפסקתם, אם הטיפול שהוא נותן אינו עומד בתנאי ההגדרה "טיפול ייעודי" שבסעיף 1 לחוק, בנוסחה המוצע. מטרת הסעיף היא למנוע הצגת טיפול שאינו מסוג הטיפולים המנויים בתוספת (טיפול התנהגותי-קוגניטיבי), כטיפול ייעודי כהגדרתו בחוק. זאת כדי למנוע הטעיה של הציבור ככלל וציבור המטופלים בפרט וכן למנוע קבלת טיפול שאינו מתאים למטופל, שכן על פי התפיסה המקצועית הרווחת כיום, טיפול התנהגותי-קוגניטיבי נמצא כמתאים וכיעיל ביותר לטיפול בעברייני מין ולמניעת הישנותה של ההתנהגות הפוגעת (ר' לעניין זה דברי ההסבר להגדרה "טיפול ייעודי" שבסעיף 1). העובר על הוראה זו דינו, לפי התיקון המוצע לסעיף 22 לחוק (ר' ס' 17 להצעת החוק) – מאסר שישה חודשים וקנס כאמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין.

לסעיף 20 יז המוצע

מוצע לאפשר לשר לקבוע, בתקנות, אגרה שתוטל על מי שמבקש לקבל היתר, בעד הגשת הבקשה.

לסעיף 20 יח המוצע

מוצע לקבוע כי מי שקיבל היתר (להלן – מטפל ייעודי מורשה) לא ייתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי, לקטין ולבגיר יחד. הוראה זו מקבילה להוראה שבסעיף 20(א)3 המוצע, החלה על בעל רישיון הפעלה והקובעת כי לא ישהו ולא יטופלו במרכז לטיפול ייעודי, באותה עת, קטינים ובגירים יחד. אולם ישנם מקרים שבהם התקבל אדם לטיפול במרכז בהיותו קטין והוא ממשיך לקבל בו טיפול גם לאחר שהפך לבגיר (הכוונה למרכזים שמטפלים בנוער ובקטינים), ולכן אותו מטופל יוכל להמשיך ולהיות מטופל במרכז יחד עם קטינים כל עוד לא עבר את גיל 20.

לסעיף 20 יט המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לאסור על מי שאינו מטפל ייעודי מורשה להתחזות למטפל ייעודי מורשה או להשתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם כי הוא מטפל ייעודי מורשה.

סימן ה': סמכויות אכיפה ופיקוח

20. (א) השר ימנה מפקחים מבין עובדי משרדו, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי פרק זה.

מינוי מפקחים
וסמכויותיהם

(ב) לא יתמנה למפקח לפי סעיף זה, אלא מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך 90 ימים ממועד פניית השר אליה, כי היא אינה מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא קיבל הכשרה מתאימה, לרבות בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(ג) הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

(ד) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי פרק זה, רשאי מפקח, לאחר שהודעה לפי סעיף קטן (ה):

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג בפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו כל ידיעה או מסמך; לענין זה, "מסמך" – לרבות תיקי מטופלים, דינים וחשבונות, תעודות, חומר מחשב ופלט; לענין זה, "חומר מחשב" ו"פלט" – כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה – 1995¹¹;

ד ב ר י ה ס ב ר

את הפיקוח על פעילותם בידי מפקחים מטעם משרד הרווחה.

לסעיף 20 סכ המוצע

לסעיפים קטנים (א) עד (ג)

לסעיף קטן (ד)

מאחר שקיים חשש כי מרכזים לטיפול ייעודי שינוהלו בצורה לא מתאימה לא ישתפו פעולה עם גורמי הפיקוח ולא יהיה ניתן לקבל מהם מידע רלוונטי באשר לאופן ניהולו של המרכז, מוצע לעגן את סמכויותיו של מפקח בחוק, ובכלל זה להסמיכו להיכנס למקום שיש לו יסוד להניח שניתן בו טיפול ייעודי וכן לדרוש מסמכים רלוונטיים הנדרשים בכל הנוגע למתן טיפול ייעודי, ובין השאר מסמכים הנוגעים לניהולו של המרכז, פעילותו והטיפול במטופלים השוהים בו. כמו כן בסמכות המפקח לדרוש הפסקת הפרה של תנאי מתנאי הרישיון או של ההוראות לפי פרק זה.

כדי לפקח על ביצועם של ההסדרים המוצעים בפרק ג'1, מוצע להסמיך את שר הרווחה למנות מפקחים מבין עובדי משרד הרווחה, שכן התחום של טיפול בביצוע עבירות מין הוא בין התחומים המקצועיים שעליהם מופקד המשרד.

מינוי מפקח מותנה בקבלת הודעה ממשטרת ישראל ולפיה היא אינה מתנגדת למינויו של המועמד מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי, וכן עמידה בתנאי כשירות והכשרה כפי שהורה שר הרווחה בהסכמת השר לביטחון הפנים. הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה, תפורסם ברשומות.

מאחר שחלק ניכר מהמרכזים לטיפול ייעודי יופעלו על ידי גורמים פרטיים קיימת חשיבות רבה להותיר

¹¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

- (3) להיכנס למקום שיש לו יסוד להניח שניתן בו טיפול ייעודי, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט;
- (4) לדרוש ממי שיש לו יסוד להניח כי מפר הוראה מההוראות לפי פרק זה או תנאי מתנאי רישיון מרכז לטיפול ייעודי, כי יפסיק את ההפרה כאמור.
- (ה) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:
- (1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;
- (2) יש בידו תעודת מפקח המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יראה על פי דרישה.

צו הגבלה מינהלי 20כבא. (א) היה למנהל הכללי יסוד סביר לחשד כי חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן רישיון הפעלה לפי סעיף 20ה או הופר תנאי מתנאי הרישיון או מההוראות לפי סימן ב', וכי נגרמת בשל כך פגיעה בשלום הציבור או בשלום של מטופלים במרכז לטיפול ייעודי, או שישנו יסוד סביר לחשש שתיגרם בשל כך פגיעה כאמור, רשאי הוא לדרוש מהבעלים של המרכז או ממי שמנהל את המרכז לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו (בסימן זה – התראה מינהלית). באופן ובתוך המועד שנקבע בהתראה.

(ב) ניתנה התראה מינהלית לפי הוראות סעיף קטן (א), ולא קוימו ההוראות באופן ובמועד שנקבעו בה, רשאי המנהל הכללי להורות, בצו, כי לא ייעשה כל שימוש במקום שבו מופעל המרכז או כי ייעשה בו שימוש במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין (בסימן זה – צו הגבלה מינהלי); המנהל הכללי רשאי לקבוע בצו ההגבלה המינהלית הוראות לעניין האחראים לביצועו ודרכי הבטחת מילוי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ה)

מוצע כי מפקח יוכל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (ד), רק בעת מילוי תפקידו, כשהוא עונד תג זיהוי ובידו תעודת מפקח תקפה, שכן בהפעיל סמכויות סטטוטוריות חשוב כי יודעה כפי שנדרש מכל אדם המפעיל סמכויות מעין אלה.

לסעיף 20כבא המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לאפשר למנהל הכללי להוציא צו הגבלה מינהלי, במקרה שבו חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן רישיון הפעלה לפי סעיף 20ה או הופרו תנאי מתנאי רישיון הפעלה או הוראה מההוראות לפי סימן זה, ובשל כך נגרמת פגיעה בשלום הציבור או בשלום של המטופלים

במרכז או שישנו יסוד סביר לחשש שתיגרם בשל כך פגיעה כאמור. צו הגבלה מינהלי בנסיבות אלה יינתן לאחר שניתנה התראה לבעלים של המרכז לטיפול ייעודי או למי שמנהל אותו שבה ניתנה אפשרות לקיום התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו, באופן ובתוך המועד שנקבע בהתראה. ההצדקה לשימוש בצו מינהלי נובעת מהצורך המיידי והרחוק לנקוט אמצעים להפסקת הפגיעה כאמור.

לסעיף קטן (ב)

לאחר מתן ההתראה ואם לא קוימו התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו, באופן ובתוך המועד שנקבע בהתראה, מוצע לאפשר למנהל הכללי להורות בצו על סגירה מוחלטת של המרכז לטיפול ייעודי או על הפעלתו בתנאים

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), מצא המנהל הכללי כי התקיים אחד מאלה, רשאי הוא להוציא צו הגבלה מינהלי כאמור בסעיף קטן (ב), בלי שנתן קודם לכן התראה מינהלית:

(1) המרכז לטיפול ייעודי פועל בלא רישיון הפעלה;

(2) כתוצאה מפעילותו של המרכז לטיפול ייעודי ישנה אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בשלום הציבור או בשלום של המטופלים בו.

(ד) (1) לא יינתן צו הגבלה מינהלי אלא לאחר שניתנה לבעלים של המרכז לטיפול ייעודי שלגביו ניתן הצו, הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; לא ניתן לאתר את הבעלים בשקידה סבירה, תינתן ההזדמנות כאמור למנהל המרכז, ככל שניתן לאתר בשקידה סבירה.

(2) על אף הוראות פסקה (1), רשאי המנהל הכללי להוציא צו מינהלי לפי סעיף קטן (ג)(2) גם בלא שניתנה הזדמנות לטעון טענות כאמור באותה פסקה, אם סבר שיהיה במתן הזדמנות לטעון טענות כאמור כדי לסכל את מטרת הוצאת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ה) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במרכז לטיפול ייעודי שלגביו ניתן, ויומצא לבעלים של המרכז וכן למנהל המרכז, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה.

(ו) לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, רשאי שוטרי להיכנס למרכז לטיפול ייעודי שלגביו ניתן הצו, ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש במנעולים או באמצעי סגירה אחרים כפי שייקבע בפקודות משטרת ישראל ושימוש בכוח, הדרושים לצורך ביצועו.

ד ב ר י ה ס ב ר

את טענותיו, ואם לא ניתן לאתר בשקידה סבירה – למי שמנהל את המרכז, ככל שניתן לאתר בשקידה סבירה. עם זאת, במקרים שבהם הוצא הצו בלא התראה בנסיבות שבהן נשקפת סכנה מיידית לשלום הציבור או למטופלים, יכול שההזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר הוצאת הצו.

לסעיף קטן (ו)

מוצע כי אם לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, רשאי שוטר, תוך שימוש בכוח סביר במידת הצורך, להיכנס למרכז לטיפול ייעודי ולנקוט פעולות הנדרשות לביצועו של הצו, לרבות שימוש במנעולים או באמצעי סגירה כפי שייקבע בפקודות משטרת ישראל. כאשר קיים צורך בסגירת מרכז לטיפול ייעודי, בייחוד בנסיבות שבהן הוא מנהל בלא רישיון או כאשר יש חשש שהבעלים לא יבצע את הוראות הצו ואף יתנגד לביצועו בדרכים שונות

מגבילים. המנהל הכללי רשאי לקבוע בצו ההגבלה הוראות לעניין האחראי לביצועו וכן את דרכי הבטחת מילוי.

לסעיף קטן (ג)

מוצע לקבוע כי במקרים חריגים המנויים בסעיף תהיה סמכות למנהל הכללי להוציא צו מינהלי אף בלא מתן התראה. מדובר במקרים שבהם המרכז לטיפול ייעודי פועל בלא רישיון הפעלה ונוצר מצב העלול לסכן את המטופלים השוהים בו, כיוון שיש חשש שהם מקבלים טיפול לא נאות. כמו כן עלולים להיווצר מצבים שבהם המרכז עומד בתנאי הרישיון ולא נמצאו בו ליקויים אך המשך פעילותו היומיומית ושהות מטופלים בו יכולה להעמיד את המטופלים או את הציבור בסכנה מיידית, לדוגמה כאשר מטופל במעון סובל ממחלה קשה שהיא מידבקת.

לסעיף קטן (ד)

מוצע כי צו הגבלה מינהלי יוצא רק לאחר שניתנה לבעלים של המרכז לטיפול ייעודי הזדמנות סבירה לטעון

(ז) צו הגבלה מינהלי יעמוד בתוקפו לתקופה שתקבע בו, ורשאי המנהל הכללי להאריך את תוקפו לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 60 ימים מיום שניתן; בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי סעיף 22(א) רשאי להאריך את תוקפו של צו כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים כל אחת; ואולם אם הוגש כתב אישום בעבירה שבקשר אליה הוצא צו ההגבלה המינהלי לא יאריך בית המשפט את תוקפו של הצו לפי סעיף זה מעבר ל-30 ימים לאחר הגשת כתב האישום.

(ח) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 20כג.

בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 20כא רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי סעיף 22(א) בקשה לביטול.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל צו הגבלה מינהלי, לאשרו או לשנותו.

ד ב ר י ה ס ב ר

המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי סעיף 22(א) בקשה לביטול.

הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי אינה מעכבת את ביצוע הצו אלא אם כן החליט בית המשפט אחרת.

אם החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, הבקשה תידון במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

בית המשפט הדן בבקשה רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

יצוין, כי בימים אלה מתגבש במשרד המשפטים תזכיר חקיקה, שבו מוצע לרכז את כלל הסמכויות לעניין בקורת שיפוטית על צווים מינהליים במסגרת בית משפט שלום אשר יוסמך לדון בעניינים מינהליים, במתכונת דומה להסמכת בית משפט מחוזי לדון בעניינים מינהליים כאמור בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן - חוק בתי משפט לעניינים מינהליים). במסגרת תזכיר זה ייבחן הצורך להתאים גם את סעיף 20כבב האמור להסדר שיגובש.

(בין השאר על ידי הפעלת כוח או שימוש במטופלים), ישנה חשיבות רבה בסיועה של המשטרה.

לסעיף קטן (ז)

המנהל הכללי רשאי להאריך את תוקפו של צו הגבלה מינהלי מזמן לזמן, ובלבד שלא יעמוד בתוקפו למשך יותר מ-60 ימים. בתום התקופה רשאי בית משפט להאריך את תוקפו של הצו, לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים בכל פעם ואולם אם הוגש כתב אישום, לא יוארך תוקפו של הצו מעבר ל-30 הימים שלאחר הגשת כתב האישום. בית המשפט המוסמך לעניין זה הוא בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי סעיף 22(א) וזאת מכיוון שפעמים רבות צו הסגירה ניתן כפעולה מקדימה לפעולות אכיפה פליליות ולהגשת כתב אישום בעבירה כאמור.

לסעיף קטן (ח)

מוצע לקבוע כי אין בסעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 20כבב.

לסעיף 20כבב המוצע

מוצע לקבוע כי הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 20כא רשאי להגיש לבית

צו הגבלה שיפוטי 20כג. (א) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 22(א)(2) או בשל הפרת צו הגבלה מינהלי, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, אם שוכנע כי התקיימה עילה מהעילות האמורות בסעיף 20כא(א) או (ג), לצוות כי לא ייעשה כל שימוש במקום שבו מופעל המרכז לטיפול ייעודי שבקשר אליו הוגש כתב האישום או כי ייעשה בו שימוש במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, עד לסיום ההליכים המשפטיים (בסימן זה – צו הגבלה שיפוטי); בית המשפט רשאי לקבוע בצו שיפוטי הוראות לעניין האחראים לביצוע הוראות הצו ודרכי הבטחת מילויו.

(ב) הורשע אדם בעבירה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש שיטיל עליו, לתת צו הגבלה שיפוטי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

קבילות ראיות במתן החלטה בעניין צו 20כד. לצורך מתן החלטה למתן צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 20כג(א) ולצורך מתן החלטה להאריך את תוקפו של צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 20כא(ז) או לבטלו לפי סעיף 20כב (בסימן זה – החלטה בעניין צו) רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

20כה. בכל עניין של סדרי דין שאין עליו הוראה אחרת לפי חוק זה או בחיקוק אחר ינהג בית המשפט, בדונו במתן החלטה בעניין צו, בדרך הנראית לו הטובה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

סדרי דין במתן החלטה בעניין צו באין הוראות

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 20כד המוצע

כדי לאפשר דיון יעיל, מהיר וגמיש בצווי הגבלה שיפוטיים ומינהליים, מוצע לקבוע כי לצורך מתן החלטה למתן צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 20כג(א) המוצע ולצורך מתן החלטה להאריך את תוקפו של צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 20כא(ז) המוצע או לבטלו לפי סעיף 20כב המוצע (להלן – החלטה בעניין צו), רשאי בית המשפט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט, וזאת בדומה לדין החל על בתי דין מינהליים, כאמור בסעיף 21 לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992 (להלן – חוק בתי דין מינהליים).

לסעיף 20כה המוצע

מוצע לקבוע כי בכל עניין של סדרי דין שאין עליו הוראה אחרת לפי חוק זה או בחיקוק אחר, רשאי בית המשפט, בדונו במתן החלטה בעניין צו, לדון בדרך הנראית לו הטובה ביותר להכרעה צודקת ומהירה, וזאת בדומה לדין החל על בתי דין מינהליים, כאמור בסעיף 20 לחוק בתי דין מינהליים.

לסעיף 20כג המוצע

לסעיף קטן (א)

במקרה שבו הוגש כתב אישום לגבי מרכז לטיפול ייעודי, בשל עבירה לפי סעיף 22(א)(2) כנוסחו המוצע (הפעלה או ניהול של מרכז לטיפול ייעודי בלי רישיון הפעלה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון או להוראות החוק) או בשל הפרת צו הגבלה מינהלי, ובית המשפט שוכנע כי התקיימו העילות המאפשרות הוצאת צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 20כב(א) או (ג) המוצע, רשאי הוא לצוות כי לא ייעשה כל שימוש במקום שבו מופעל המרכז לטיפול ייעודי שבקשר אליו הוגש כתב האישום או כי ייעשה בו שימוש במגבלות ובתנאים שייקבעו בצו (להלן – צו שיפוטי). בית המשפט רשאי להורות בדבר האחראים לביצוע הצו ודרכי הבטחת מילויו.

לסעיף קטן (ב)

במקרה שבו הורשע אדם בעבירה כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר שיוטל עליו, לתת צו הגבלה שיפוטי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

- עיון חוזר בהחלטה 2כ.ו. בית משפט שנתן החלטה בעניין צו רשאי לדון מחדש בהחלטתו, לבקשת מי שרואה את עצמו נפגע מההחלטה אשר לא הוזמן להשמיע את טענותיו או אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן ההחלטה.
- 2כ.ז. (א) על החלטה בעניין צו ניתן לערער לבית משפט שלערעור ויחולו לעניין הערעור כאמור הוראות סעיף 2(ו) לחוק הגבלת שימוש במקום לשם ביצוע עבירות, התשס"ה-2005¹², לפי העניין; על ערעור כאמור יחולו ההוראות לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בשינויים המחויבים.
- 2כ.ח. (ב) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה שיפוטי שניתן לפי סעיף 2כ.ג(ב) רשאי לערער עליו במסגרת הערעור על גזר הדין.

ערעור על החלטה בעניין צו בעל החלטה למתן צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 2כ.ג(ב)

פרק ג'2: שיקום מונע

סימן א': שיקום מונע לעבריין מין שלא נידון למאסר בפועל או שהשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז

2כ.ח. שיקום מונע לעבריין מין שלא נידון למאסר בפועל או שהשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז (בסימן זה – שיקום מונע בקהילה). יינתן באחת מהדרכים המפורטות להלן, על פי תכנית לשיקום מונע בקהילה שגובשה בהתאם להוראות סעיף 2כ.ט ובכפוף להוראות סעיף 2כ.ז.

הדרכים למתן שיקום מונע בקהילה

ד ב ר י ה ס ב ר

ייעודי בלי רישיון הפעלה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון או להוראות החוק) או בשל הפרת צו הגבלה מינהלי, וניתן לגביו צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 2כ.ג(ב), יהא רשאי לערער על הצו במסגרת הערעור על פסק הדין בלבד.

לפרק ג'2 המוצע: שיקום מונע, ולסעיף 19

כללי החוק קובע הסדרים שמטרתם למנוע, ככל האפשר, ביצוע של עבירות מין. התפיסה שביסוד החוק היא כי המנגנון היעיל והמידתי ביותר למניעת עבריינות מין, מורכב משלושה נדבכים השלובים זה בזה ומשלימים זה את זה:

– הנדבך האחד, הערכת מסוכנותם של עבריין מין לפני קבלת החלטות שונות לגביהם, במטרה להביא בחשבון את מידת המסוכנות ומאפייניה בהחלטות אלה;

– הנדבך השני, פיקוח על עבריין מין. נדבך זה עניינו הטלת הגבלות ופיקוח חיצוני על עבריין המין לאחר שהשתחרר מבית הסוהר, ואם לא נידון למאסר – לאחר מתן גזר הדין בעניינו.

– הנדבך השלישי, מתן טיפול פרטני או קבוצתי לעבריין המין, שמטרתו להפחית את רמת הסיכון הנשקפת ממנו לביצוע עבירות מין נוספת (להלן – שיקום מונע). השיקום המונע מיועד להביא לשינוי פנימי אצל עבריין המין, ולהקנות לו כלים שיאפשרו לו להימנע מביצוע עבירות מין נוספות, ומהווה יסוד מהותי לשם השגת מטרת החוק במלואה: הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין.

לסעיף 2כ.ו המוצע

מוצע לקבוע כי מי שרואה עצמו נפגע מהחלטה בעניין צו ולא הוזמן להשמיע את טענותיו לפני בית המשפט שנתן את ההחלטה, יהא רשאי לבקש מבית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו.

כמו כן, אם ראה בית המשפט כי השתנו הנסיבות, או שהתגלו עובדות חדשות הנוגעות להחלטה בעניין צו, רשאי הוא לעיין מחדש בהחלטתו, לבקשת אחד הצדדים.

לסעיף 2כ.ז המוצע

לסעיף קטן (א)

ככלל, בית המשפט המוסמך לדון בעבירות על החוק, הוא בית משפט השלום. מוצע שעל החלטה בעניין צו שניתנה בידי בית משפט השלום יהיה ניתן להגיש ערעור לבית משפט מחוזי. עם זאת, ייתכנו מקרים שבהם החלטה בעניין צו תינתן בידי בית משפט מחוזי, וזאת כאשר יהיו כרוכות בעניין עבירות חמורות יותר. ערעור על החלטה כאמור שניתנה בידי בית משפט מחוזי יוגש לבית המשפט העליון.

לפי המוצע, ערעור לפי סעיף זה, לבית משפט מחוזי או לבית המשפט העליון, לפי העניין, יהיה בדרך שמערערים על החלטה בעניין אזרחי וידון לפני שופט יחיד, כפי שקבוע בסעיף 2(ו) לחוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005, לעניין ערעור על צו הגבלה שיפוטי להגבלת שימוש במקום.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 22(א)2) כנוסחו המוצע (הפעלה או ניהול של מרכז לטיפול

¹² ס"ח התשס"ה, עמ' 426.

- (1) כתנאי מתנאי צו מבחן לפי פקודת המבחן – בהתאם לסעיף 5(2) לפקודה האמורה;
- (2) כתנאי מתנאי שחרור על-תנאי ממאסר – בהתאם לסעיף 13(ג) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר;
- (3) במסגרת צו פיקוח – בהתאם להוראות סעיף 12א.

ד ב ר י ה ס ב ר

מעריך שתפקידו לגבש תכנית לשיקום מונע בבתי סוהר, לעברייני מין שהם אסירים.

לסעיף 20כח המוצע

על פי המוצע, שיקום מונע בקהילה יינתן, על פי תכנית לשיקום מונע, במסגרת אחד מאלה:

(1) במסגרת צו מבחן לפי פקודת המבחן, וכתנאי מתנאי (פסקה 1). לפי סעיף 5(2) לפקודת המבחן, צו מבחן יכלול גם תנאים בדבר מגורים ועניינים אחרים, ככל שבית המשפט, בהתחשב בנסיבות העניין, יראה אותם נחוצים כדי להבטיח את שלומו הנפשי והגופני של הנבחן, את שיקומו החברתי וחינוכו להתנהגות טובה, ולמנוע אותו מלשוב ולעבור את העבירה שעבר או מלעבור עבירה אחרת. כך מוסמך בית המשפט, לאחר קבלת חוות דעת מקצין מבחן, להורות לנבחן להשתתף בתכנית לשיקום מונע, הנחוצה כדי להבטיח את שיקומו החברתי ולמנוע אותו מלעבור עבירת מין נוספת. כאשר שיקום מונע ניתן במסגרת זו חלות לגביו כל הוראות הדין הקיימות לעניין צו מבחן, תנאיו והפרתו. אי עמידת עברייני המין בתנאי תכנית השיקום המונע המבוצעת במסגרת צו מבחן תהיה בבחינת אי עמידה בהוראות צו מבחן, ותאפשר לבית המשפט לנקוט צעדים המנויים בסעיף 20 לפקודת המבחן, לרבות הטלת עונש נוסף במקום צו המבחן. השימוש בצו מבחן מאפשר הטלת סנקציות כאמור, דבר המהווה יתרון מנקודת מבט של הגנה על הציבור. יודגש כי אין בשימוש באפשרות זו כדי למנוע הטלת צו פיקוח לאחר גזר הדין;

(2) במסגרת שחרור על-תנאי לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן – חוק שחרור על-תנאי ממאסר), וכתנאי מתנאי (פסקה 2). לפי סעיף 13(ג) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר מוסמכת ועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת, כהגדרתן בחוק, לפי המלצת שירות המבחן או הרשות לשיקום האסיר, להתנות את שחרורו על-תנאי של אסיר בהשתתפות, במהלך תקופת התנאי בתכנית טיפולית בפיקוח שירות המבחן או בתכנית לשיקומו שהוכנה בידי הרשות לשיקום האסיר. כאשר שיקום מונע ניתן במסגרת זו חלות לגביו כל הוראות הדין הקיימות לעניין תנאי השחרור והפרתם;

(3) במסגרת צו פיקוח ומעקב לפי סעיף 12 לחוק (פסקה 3). צו כאמור יכול שיוצא לגבי עברייני מין סמוך לאחר מתן גזר הדין בעניינו, ואם עברייני המין נידון למאסר בפועל או שבית המשפט ציווה על אשפוז – לפני שחרורו מהמאסר או מהאשפוז או סמוך לאחר השחרור או האשפוז.

החוק בנוסחו הקיים כבר כולל את שני הנדבכים הראשונים: יצירת מנגנון הערכת מסוכנות ופיקוח ומעקב על עברייני מין, אך אינו כולל את הנדבך השלישי של השיקום המונע. על פי התפיסה שבבסיס החוק, רק עם השלמת כל שלושת הנדבכים ישיג החוק את מטרתו במלואה. בבסיס תפיסה זו עומדת ההנחה כי שיקום וטיפול יביאו לשינוי התנהגותו של עברייני המין ובכך להפחתת מסוכנותו. החלת שני הנדבכים הראשונים: הערכת המסוכנות והפיקוח והמעקב בלא הסדרת תחום השיקום המונע, יש בהם פתרון חלקי בלבד, שכן השינוי בהתנהגותו ובעולמו הפנימי של עברייני המין שיתרחש, על פי המצופה, במהלך מתן השיקום המונע, נדרש לצד הפיקוח החיצוני.

לפיכך מוצע להוסיף לחוק את פרק 2, שעניינו שיקום מונע. השיקום המונע מיועד, כאמור, להביא לשינוי פנימי אצל עברייני המין, ולהקנות לו כלים שיאפשרו לו להימנע מביצוע עבירות מין נוספות. השיקום המונע ממוקד בהתייחסות למרכיבים הפסיכולוגיים ההתנהגותיים והקוגניטיביים של עברייני המין. בלא שינוי התפיסה, העמדות, המודעות, האחריות וההתנהגות של עברייני המין, קיים סיכון גבוה יותר כי למרות הפיקוח והמעקב, עברייני המין יחזרו לבצע עבירות מין. יתרה מזאת, הטלת תנאי פיקוח ומעקב בלא שיקום מונע עלולה להגביר את מסוכנותו של עברייני המין. עקב היותו נתון בלחצים שמקורם במגבלות ובתנאים המוטלים עליו במסגרת צו הפיקוח. ככל שהליך השיקום המונע יעלה יפה, תפחת מסוכנותו של העברייני ויהיה ניתן להקל בתנאי הפיקוח המוטלים עליו.

הימצאות עברייני המין בתהליך של שיקום מונע תאפשר קבלת אינדיקציות לעניין המסוכנות כך שיהיה ניתן לאורך התהליך לאתר הידרדרות במצבו ולהתריע על עלייה ברמת המסוכנות.

לפי המוצע, שיקום מונע לעברייני מין שלא נידון למאסר בפועל או שהשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז בבית חולים לחולי נפש, ונמצא מתאים לכך (להלן – שיקום מונע בקהילה), יינתן באמצעות תכנית לשיקום מונע שתגובש לגבי עברייני המין ותבוצע, בהתאם לתפיסה השיקומית ועל פי רצף שיקומי, באחד או יותר מאופנים אלה: במעון סגור המיועד לשהיית מטופלים בכל שעות היממה (להלן – מעון סגור); במרכז יום המיועד לשהיית מטופלים בחלק משעות היממה; או באמצעות קבוצות טיפוליות בלא שהייה במרכז. עוד מוצע להקים

2020.כט.א (א) גורם מקצועי מתאם יגבש לגבי עברייני מין תכנית לשיקום מונע בקהילה, אם סבר בהתאם להערכת מסוכנות או לתסקיר קצין מבחן, לפי העניין, שניתנו לגבי עברייני המין, כי יש בשיקום מונע בקהילה כדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת ממנו לביצוע עבירת מין נוספת.

(ב) תכנית לשיקום מונע בקהילה תבוצע ביחידה לשיקום מונע שאליה הופנה עברייני המין בידי הגורם המקצועי המתאם; כללה התכנית גם טיפול שאינו טיפול ייעודי, ניתן לבצע טיפול זה שלא ביחידה לשיקום מונע.

2020.ל. מתן טיפול תרופתי הורמונלי לעברייני מין, לשם הפחתת הדרף המיני, כחלק מתכנית לשיקום מונע בקהילה, ייעשה בכפוף לתנאים אלה:

טיפול תרופתי
הורמונלי להפחתת
הדרף המיני במסגרת
תכנית לשיקום מונע
בקהילה

(1) ההמלצה למתן הטיפול וכן הטיפול והמעקב אחריו נעשים בהתאם לאמות מידה מקצועיות שאישר המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה;

(2) הטיפול ניתן בשילוב עם טיפול אחר ביחידה לשיקום מונע.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ב)

תכנית לשיקום מונע בקהילה תבוצע ביחידה לשיקום מונע שהיא אחד מאלה: מרכז לטיפול ייעודי בעברייני מין שניתן לגביו רישיון הפעלה לפי סימן א' בפרק ג' המוצע; שירות המבחן למבוגרים כמשמעותו לפי פקודת המבחן; הרשות לשיקום האסיר; כל יחידה במשרד הרווחה או במשרד הבריאות שהוכרה לפי הוראות סעיף 2020.ל המוצע, כיחידה לשיקום מונע.

כמו כן, מוצע לקבוע כי במקרה שבו כוללת תכנית לשיקום מונע גם מרכיבים שאינם ייעודיים, דהיינו טיפול שאינו טיפול פרטני או קבוצתי שמטרתו להביא לשיקום ולמניעה של עבריינות מין, יהיה ניתן לבצע את הטיפול שאינו טיפול ייעודי גם במקום שאינו מוגדר לפי החוק כיחידה לשיקום מונע. כך לדוגמה, במקרה שבו תכנית לשיקום מונע שגובשה לגבי עברייני מין כוללת גם טיפול זוגי או משפחתי, יהיה ניתן לבצע טיפול זה בתחנה לטיפול משפחתי באזור מגוריו.

לסעיף 2020 המוצע

מוצע כי טיפול תרופתי הורמונלי להפחתת הדרף המיני, הניתן לעברייני מין במסגרת תכנית לשיקום מונע, ייעשה בשילוב עם טיפול ביחידה לשיקום מונע ובהתאם לאמות מידה מקצועיות שייקבעו בידי משרד הבריאות.

על שיקום מונע המוטל על עברייני מין במסגרת צו פיקוח, יחולו הוראות סעיפים 2020.ל ו-2020.לב המוצעים.

לסעיף 2020.כט המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע כי תכנית לשיקום מונע בקהילה (בין אם היא מוחלטת במסגרת צו מבחן, במסגרת תנאי שחרור על-תנאי או במסגרת צו פיקוח), תגובש בידי גורם מקצועי מתאם. הגורם המקצועי המתאם יהיה נציג שירות המבחן למבוגרים – כשהשיקום המונע ניתן במסגרת צו מבחן או במסגרת צו פיקוח, לגבי עברייני מין שלא נידון למאסר, ונציג הרשות לשיקום האסיר – כשהשיקום המונע ניתן לעברייני מין לאחר שחרורו ממאסר, קרי: כחלק מתנאי שחרור המוטלים בידי ועדת שחרורים או לצד צו פיקוח שמוטל עם שחרור ממאסר. השיקום המונע יתבסס על הערכת מסוכנות או על תסקיר שירות מבחן, לפי העניין. על הגורם המקצועי המתאם, כחלק מגיבוש התכנית, לבדוק את מידת התאמתו של עברייני המין למסגרות המבצעות שיקום מונע תוך פנייה ליחידות השונות, וכן לבדוק את מוכנותו של עברייני המין להשתתפות בתכנית לשיקום מונע המתאימה לצרכיו. מאחר שמטרת השיקום המונע היא הגנה על הציבור, תגובש תכנית שיקום מונע רק אם יש בה כדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מעברייני המין לביצוע עבירת מין נוספת.

20ל.א. (א) המלצת גורם מקצועי מתאם להחיל על עברייני מין תכנית לשיקום מונע בקהילה שגובשה בהתאם להוראות סעיף 20כט(א), במסגרת צו פיקוח (בסימן זה – תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח), תובא לפני בית המשפט הדין בבקשה להוצאת צו פיקוח לגבי עברייני המין לפי סעיף 12, אם התקיימו שניים אלה:

- (1) הגורם המקצועי המתאם סבר שהתכנית המוצעת ניתנת ליישום;
 - (2) עברייני המין הסכים להשתתף בתכנית המוצעת.
- (ב) המלצה כאמור בסעיף קטן (א) תינתן לבקשת בית המשפט, ביוזמתו של הגורם המקצועי המתאם, או לבקשת עברייני המין.
- (ג) בתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, יפורטו כל אלה:
- (1) תקופת השיקום המונע;
 - (2) יחידת השיקום המונע האחראית לביצוע התכנית בכל שלב משלביה, והאופן שבו היא תבוצע מבין האופנים האלה:
- (א) שהייה ביחידה לשיקום מונע בכל שעות היממה או בחלק מהן;
- (ב) שהייה ביחידה לשיקום מונע לצורך קבלת טיפול ייעודי בלבד;
- (3) סוגי הטיפולים שיינתנו במסגרת התכנית לשיקום מונע מחוץ ליחידה לשיקום מונע, ככל שטיפולים כאמור נכללים בתכנית;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 20ל.א המוצע

לסעיף קטן (ב)

לסעיף קטן (א)

המלצה בדבר החלת תכנית לשיקום מונע בקהילה יכולה להינתן על פי בקשת עברייני המין או בית המשפט או ביוזמתו של הגורם המקצועי המתאם. זאת כיוון שישנם מקרים שבהם במהלך ההליך המשפטי בעניינו של העברייני חל שינוי כלשהו בנסיבות או בעמדתו של עברייני המין ולכן יש צורך לאפשר לגורם המקצועי המתאם לזיום בעצמו המלצה להחלת תכנית לשיקום מונע על עברייני מין.

לסעיף קטן (ג)

מוצע כי בתכנית לשיקום מונע בקהילה אשר ניתנה במסגרת צו פיקוח יפורטו הפרטים האלה: תקופת השיקום המונע; יחידת השיקום המונע האחראית לביצוע התכנית, ודרך ביצוע התכנית ביחידה לשיקום מונע תוך פירוט הרצף השיקומי והתייחסות לשלבים השונים – ממעון סגור המיועד לשהיית מטופלים בכל שעות היממה, דרך מרכז יום המיועד לשהיית מטופלים בחלק משעות היממה ועד קבוצות טיפוליות בלא שהייה במרכז. כמו כן התכנית

מוצע לקבוע את ההסדר שיחול לעניין החלת תכנית לשיקום מונע בקהילה, במסגרת צו פיקוח המוטל לפי החוק. לפי המוצע, במקרים שבהם בית המשפט דן בבקשה להוצאת צו פיקוח לגבי עברייני מין, לאחר שקיבל הערכת מסוכנות, יגיש הגורם המקצועי המתאם המלצה בדבר החלת תכנית לשיקום מונע בקהילה על עברייני המין, רק אם סבר כי התכנית שגובשה בהתאם להוראות סעיף 20כט(א) ניתנת ליישום. תכנית תיחשב כתכנית שאינה ניתנת ליישום במקרים שבהם בשל מאפייניו של עברייני המין (כגון: מוגבלות קוגניטיבית או נפשית) לא ניתן ליישם אותה אלא ביחידה מיוחדת שמסיבות תקציביות או אחרות טרם הוקמה. כמו כן על הגורם המקצועי המתאם לוודא את מוכנותו והסכמתו של עברייני המין להשתתף בתכנית המוצעת.

(4) מתן טיפול תרופתי הורמונלי להפחתת הדחף המיני, כחלק מהתכנית לשיקום מונע, ככל שישנה המלצה לטיפול כאמור ובכפוף להוראות סעיף 20.

(ד) הובאה לפני בית המשפט המלצה להחיל על עבריין מין תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, וסבר בית המשפט כי יש בתכנית כדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין לביצוע עבירת מין נוספת, יקבע את תנאי הפיקוח והמעקב הכלולים בצו הפיקוח כאמור בסעיף 13(ב), בהתחשב בתכנית האמורה.

(ה) בית המשפט יפרט בצו הפיקוח את פרטי התכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, כאמור בסעיף קטן (ג), לאחר שהסביר לעבריין המין את משמעות התכנית ואת תנאיה ויודא את נכונותו לעמוד בתנאים אלה.

(ו) הובאה לפני בית המשפט המלצה להחיל על עבריין מין תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, וסבר בית המשפט שאין בתכנית כדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין לביצוע עבירת מין נוספת, רשאי הוא להחזיר את התכנית לגורם המקצועי המתאם כדי שיציע שינויים בפרטי התכנית.

(א) עבריין מין שנתן את הסכמתו להשתתף בתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, רשאי לחזור בו, בכל עת, מהסכמתו לתכנית כולה או לתנאי מתנאיה; חזרה מהסכמה לפי סעיף קטן זה לא יראו בה הפרה של צו הפיקוח שבו פורטו פרטי התכנית, ובלבד שעבריין המין הודיע על חזרתו מההסכמה כאמור לבית המשפט לפי הוראות סעיף קטן (ב), ואם לא הודיע – נתן הסבר סביר לאי מתן ההודעה כאמור.

חזרת עבריין מין מהסכמתו לתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח

ד ב ר י ה ס ב ר

הסכמתו לעמוד בתנאי התכנית. בהתאם לכך, מוצע לתקן את סעיף 23 לחוק, שעניינו עיון חוזר וערה, ולהבהיר כי בקשה לעיון חוזר בצו פיקוח יכול שתתייחס גם לתנאי מתנאי תכנית לשיקום מונע בקהילה, שפורטו בצו.

לסעיף קטן (ו)

אם סבר בית המשפט כי תכנית לשיקום מונע בקהילה שהובאה לפניו אין בה כדי להפחית את רמת המסוכנות של אותו עבריין מין, רשאי בית המשפט להחזיר את התכנית לגורם המקצועי המתאם אשר ישנה את התכנית בהתאם, או לדחות את התכנית שהוצעה, אך בית המשפט אינו יכול להציע תכנית חלופית משלו אם דחה את ההצעה שקיבל מהגורם המקצועי המתאם.

לסעיף 20לב המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי עבריין מין אשר הסכים להשתתף בתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח יהיה רשאי לחזור בו מהסכמתו בכל שלב. חזרה מהסכמה כאמור לא תיחשב כהפרה של צו הפיקוח שבו פורטו

תפרט את סוגי הטיפולים שיינתנו מחוץ ליחידה לשיקום מונע וטיפול תרופתי הורמונלי להפחתת הדחף המיני, אם אלה ניתנים במסגרת התכנית.

לסעיפים קטנים (ד) ו-(ה) ולסעיף 19

משקיבל בית המשפט המלצה בדבר החלת תכנית לשיקום מונע בקהילה על עבריין מין, עליו לבחון אם יש בתכנית המוצעת משום הפחתת רמת הסיכון הנשקפת מעבריין המין להישנות ביצוע עבירת מין על ידו. שוכנע בית המשפט כי התכנית המומלצת עשויה להביא להפחתה במסוכנות, עליו לקבוע את תנאי הפיקוח והמעקב הכלולים בצו הפיקוח בהתחשב בתכנית השיקום המוצעת. כך למשל, תנאי פיקוח שיוטלו על עבריין מין שלפיהם במסגרת השיקום המונע ישהה במעון סגור אינם זהים לתנאי פיקוח שיוטלו על אותו עבריין מין אם ישהה במרכז יום. כמו כן, אפשר שהפסקת טיפול תרופתי שניתן במסגרת תכנית לשיקום מונע תגביר את מסוכנותו של עבריין מין באופן שיחייב הטלת תנאי פיקוח חמורים יותר. תנאי התכנית לשיקום מונע יפורטו בצו הפיקוח לאחר שהוסברו לעבריין המין משמעות התכנית ותנאיה וניתנה

(ב) חזר בו עבריו מין מהסכמתו להשתתף בתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, או לתנאי מתנאי, יודיע על כך לבית המשפט שהוציא את צו הפיקוח שבו פורטו פרטי התכנית, לא יאוחר מ־48 שעות לאחר שלא מילא אחר תנאי מתנאי התכנית.

(ג) קיבל בית המשפט הודעה לפי סעיף קטן (ב), יקיים דיון בעניין מוקדם ככל האפשר; ואולם אם הודיע נציג היועץ המשפטי לממשלה, או נציג הפרקליט הצבאי הראשי, לפי העניין, שאין בהודעת עבריו המין כאמור כדי להשפיע על תנאי מתנאי הפיקוח והמעקב הכלולים בצו הפיקוח כאמור בסעיף 13, רשאי בית המשפט שלא לקיים דיון כאמור.

(ד) הסכימו עבריו מין, ונציג היועץ המשפטי לממשלה או נציג הפרקליט הצבאי הראשי, לפי העניין, על שינוי של תנאי מתנאי תכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח שפורטו בצו הפיקוח, ואין בשינוי כאמור משום החמרה בתנאי השיקום המונע וכן אין בו כדי להשפיע על תנאי הפיקוח והמעקב הכלולים בצו הפיקוח כאמור בסעיף 13, יודיעו על כך לבית המשפט שהוציא את צו הפיקוח, ובית המשפט שנמסרה לו הודעה כאמור רשאי לאשר את השינוי בלי לקיים דיון בבקשה.

סימן ב': הכרה ביחידות לשיקום מונע והקמת יחידות נוספות לשיקום מונע

20לג. שר הרווחה והשירותים החברתיים רשאי להכיר ביחידה במשרדו או ביחידה במשרד הבריאות, כיחידה לשיקום מונע.

הכרה ביחידות לשיקום מונע

20לד. מצא שר הרווחה והשירותים החברתיים, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, כי אין די ביחידות לשיקום מונע הקיימות כדי לקיים את ההוראות לפי פרק זה, יפעל להקמת יחידות לשיקום מונע נוספות.

הקמת יחידות נוספות לשיקום מונע

ד ב ר י ה ס ב ר

בעניין. עם זאת, אם אחד מהגורמים המוסמכים המפורטים בסעיף הודיע לבית המשפט כי אין בחזרה מהסכמה כדי להשפיע על תנאי מתנאי הפיקוח הכלולים בצו הפיקוח, רשאי בית המשפט שלא לקיים דיון בבקשה.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע כי אם עבריו מין ונציג התביעה כמפורט בסעיף הסכימו על שינוי של תנאי מתנאי תכנית לשיקום מונע שפורטו בצו הפיקוח, ואין בשינוי כאמור משום החמרה בתנאי השיקום המונע וכן אין בשינוי משום השפעה על תנאי הפיקוח, יודיעו הצדדים על כך לבית המשפט. בית המשפט שנמסרה לו הודעה כאמור רשאי לאשר את השינוי בלא קיום דיון בבקשה.

לסעיפים 20לג ו-20לד המוצעים

מוצע להסמיך את שר הרווחה להכיר ביחידות מתוך משרדו או מתוך משרד הבריאות כיחידות לשיקום מונע,

פרטי התכנית שהוצעה, שכן תנאי תכנית לשיקום מונע המבוצעת במסגרת צו פיקוח אינם חלק מתנאי הצו, כך שהפרתם אינה בבחינת הפרת צו הפיקוח ובית המשפט לא יכפה על עבריו מין שחזר בו מהסכמתו לתנאי של תכנית לשיקום מונע להמשיך בתכנית. עם זאת, על עבריו המין להודיע לבית המשפט על חזרתו מהסכמה לתנאי מתנאי תכנית לשיקום מונע בקהילה בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), ואם לא עשה כן ולא נתן הסבר סביר לאי מתן הודעתו כאמור, ייחשב הדבר כהפרה של צו פיקוח שבו פורטו פרטי התכנית.

לסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

חזרה של עבריו מין מהסכמתו להשתתף בתכנית לשיקום מונע בקהילה במסגרת צו פיקוח, תיעשה באמצעות מתן הודעה לבית המשפט שהוציא את צו הפיקוח, בתוך 48 שעות מאי עמידתו בתנאי מתנאי התכנית, ובית המשפט שקיבל הודעה כאמור יקיים דיון

סימן ג': שיקום מונע לעברייני מין שהוא אסיר

שיקום מונע בבית סוהר (א) בסעיף זה, "אסיר" – כהגדרת אסיר שפוט בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.¹⁵

(ב) שיקום מונע בבית סוהר יינתן לעברייני מין שהוא אסיר, בהתאם לתכנית שיגבש המערך שהוקם לפי סעיף קטן (ג) על בסיס הערכת מסוכנות שנערכה לגבי האסיר, אם נמצא כי יש בשיקום מונע כדי להפחית את רמת המסוכנות הנשקפת מהאסיר לביצוע עבירת מין נוספת, ועברייני המין הסכים להשתתף בתכנית כאמור.

(ג) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר הבריאות, יקים מערך בשירות בתי הסוהר שתפקידו לגבש תכניות לשיקום מונע בבתי סוהר לעברייני מין שהם אסירים, ולבצען.

(ד) הוראות סעיף 20 יחולו, בשינויים המחויבים, לגבי הכללת טיפול תרופתי הורמונלי כחלק מתכנית לשיקום מונע בבית סוהר.

(ה) על אף הוראות סעיף קטן (ב), סבר ראש ענף טיפול ושיקום בשירות בתי הסוהר, כי יש בתכנית לשיקום מונע שגובשה לגבי עברייני מין שהוא אסיר בהתאם להוראות אותו סעיף קטן, כדי לפגוע בהסדרים בבית הסוהר הנוגעים לביטחון ולמשמעת של אסירים, וכי אין אפשרות לשנות את תנאי התכנית כך שלא תפגע בהסדרים כאמור, רשאי הוא שלא לאפשר לאסיר להשתתף בתכנית לשיקום מונע, ובלבד שהחלטתו כאמור תיבחן מחדש אחת לשישה חודשים.

תיקון סעיף 22

17. בסעיף 22 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שנתיים:

(1) מפר את צו הפיקוח, לרבות תנאי מתנאי הפיקוח הכלולים בו; לעניין זה יראו סירוב לדרישת קצין פיקוח לתת דגימת נשיפה או דגימת שתן לפי סעיף 18(א)(9), כהפרה של צו הפיקוח;

ד ב ר י ה ס ב ר

לעתים, מתן שיקום מונע לאסיר מסוים, בין אם לתקופה מוגבלת (כגון אסיר השוהה בבידוד כצעד משמעותי) ובין אם לתקופה בלתי מוגבלת (כגון לגבי אסירים שסיוגם הביטחוני אינו מאפשר השתתפותם בשיקום כאמור). עם זאת מוצע לקבוע כי החלטה למנוע מאסיר השתתפות בתכנית לשיקום מונע, בשל הסדרי הביטחון והמשמעת, תאושר בידי ראש ענף טיפול ושיקום בשירות בתי הסוהר ותיבחן מחדש בכל שישה חודשים.

סעיף 17 סעיף 22 לחוק, שעניינו עונשין, קובע בסעיף קטן (א) לאמור:

"(א) המפר את צו הפיקוח, לרבות תנאי מתנאי הפיקוח הכלולים בו, דינו – מאסר שנתיים."

ואם מצא שאין די ביחידות לשיקום מונע הקיימות כדי לקיים את ההוראות לפי פרק ג' המוצע – להקים יחידות לשיקום מונע נוספות.

לסעיף 20 המוצע

מוצע להסדיר גם מתן שיקום מונע לעברייני מין שהם אסירים, אשר יינתן בבית הסוהר, לעברייני מין המסכים לטיפול, אם נמצא שיש בטיפול כדי להפחית את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביצוע עבירת מין נוספת. על פי המוצע, השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר הבריאות, יקים מערך שתפקידו לגבש תכניות לשיקום מונע לעברייני מין שהם אסירים אשר נמצאו מתאימים לכך. ההסדר המוצע מכיר בכך שיכול שההסדרים הכלליים בבתי הסוהר הנוגעים לביטחון ולמשמעת לא יאפשרו,

¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

(2) מפעיל או מנהל, בעצמו או באמצעות אחר, מרכז לטיפול ייעודי שלא ניתן לגביו רישיון הפעלה לפי הוראות סימן ב' בפרק ג'1 או שלא בהתאם לתנאי הרישיון או להוראות לפי הסימן האמור, בניגוד לסעיף 20;

(3) נותן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי בלי שיש בידו היתר לכך לפי הוראות סימן ג' בפרק ג'1 או שלא בהתאם לתנאי ההיתר או להוראות לפי הסימן האמור, בניגוד לסעיף 20ג.

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "מאסר שנה" יבוא "מאסר שלוש שנים";

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) המתחזה למטפל ייעודי מורשה או המשתמש בתואר או בכינוי שמשתמע מהם כי הוא מטפל ייעודי מורשה, אף שאינו מטפל ייעודי מורשה, או המציג טיפול שהוא נותן אשר אינו טיפול ייעודי בטיפול שיש בו כדי להביא למניעת ביצועם של מעשים בעלי אופי מיני המהווים עבירה לפי כל דין או להפסקתם, בניגוד לסעיף 20ב, דינו – מאסר שישה חודשים וקנס כאמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין.

(ד) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים (א)2 עד (ג) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה."

הוספת סעיף 22א 18. אחרי סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

"אחריות נושא משרה בתאגיד
22א. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה מהעבירות לפי סעיף 22(א)2, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 22(א)2 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.

(ג) בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה."

תיקון סעיף 23 19. בסעיף 23 לחוק העיקרי, בפסקה (1), אחרי "לעיון חוזר בצו" יבוא "ובכלל זה בתנאי מתנאי תכנית לשיקום מונע בקהילה שפורטו בצו".

ד ב ר י ה ס ב ר

הפרטיות, התשמ"א-1981, הקובע עונש של עד 5 שנות מאסר בשל פגיעה בפרטיות.

כמו כן מוצע לקבוע כי התחזות למטפל ייעודי מורשה והצגת טיפול שאינו טיפול ייעודי כהגדרתו בחוק, כטיפול ייעודי, הן עבירות שדינן שישה חודשי מאסר וקנס כאמור בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין.

סעיף 18 מוצע לקבוע, כי כל אדם שהוא נושא משרה בתאגיד חייב לעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירות לפי סעיף 22(ב) כנוסחו המוצע, בידי התאגיד. כמו כן מוצע לקבוע חזקה ולפיה נושא משרה הפר את חובתו האמורה אם נעברה עבירה כאמור בידי התאגיד או עובד מעובדיו, אלא אם כן הוכיח נושא המשרה שעשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.

מוצע לתקן את הסעיף הקטן האמור ולכלול במסגרתו גם עבירות על הוראות לפי פרק ג'1 המוצע, שהעובר עליהן דינו מאסר שנתיים (הפעלה או ניהול של מרכז לטיפול ייעודי בלי רישיון הפעלה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון או להוראות לפי סימן ב' בפרק ג'1, וכן מתן טיפול ייעודי במרכז לטיפול ייעודי בלי היתר לכך או שלא בהתאם לתנאי ההיתר או להוראות לפי סימן ג' בפרק ג'1).

עוד מוצע לתקן את סעיף 22(ב), שעניינו עבירה של מסירת מידע או גילוי בניגוד להוראות החוק, ולהחמיר את העונש הקבוע לעבירה כאמור, משנת מאסר אחת לשלוש שנות מאסר, שכן מידע שהחוק אוסר על גילוי הוא בעיקרו מידע הנוגע לפרטיותו של אדם והחמרת הענישה כאמור עולה בקנה אחד עם הוראות חוק הגנת

"צו פיקוח זמני 23א. בית משפט הדין במתן צו פיקוח לפי פרק ג' או בבקשה לעיון חוזר בצו פיקוח או בערר, לפי סעיף 23, רשאי להוציא צו פיקוח זמני, ויחולו על צו זמני כאמור ההוראות החלות לפי חוק זה על צו פיקוח."

"שיתוף פעולה בין 24א. (א) יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם ויחידת יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם ויחידת הפיקוח, ישתפו פעולה ביניהם בכל הנוגע לביצוע תפקידם לפי חוק זה, ובכלל זה יעבירו ביניהם מידע בדבר הפרת צו פיקוח או שינוי של תנאי מתנאיו, אי קיום תנאי מתנאיה של תכנית לשיקום מונע בקהילה שפורטו בצו פיקוח, וכל מידע אחר שיש בו כדי להשפיע על תהליך פיקוח ומעקב או שיקום מונע שמתבצעים לפי חוק זה.

(ב) העברת מידע כאמור בסעיף קטן (א) בדבר אי נטילת תרופות שיש בהן כדי להשפיע על מידת מסוכנותו של עבריין מין, תיעשה בלא דיחוי.

(ג) שר הרווחה והשירותים החברתיים והשר לביטחון הפנים יקבעו נהלים לעניין שיתוף הפעולה והעברת מידע לפי סעיף זה."

(1) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) מספר עברייני המין שהם אסירים, וכן מספר עברייני המין כאמור המשתתפים בתכנית לשיקום מונע בבית סוהר לפי סימן ג' בפרק ג', תקופת השיקום המונע שנקבעה לגבי כל אחד מהם והאופן שבו מבוצע השיקום המונע;

(5) מספר עברייני המין שהם אסירים, שראש ענף טיפול ושיקום בשירותות בתי הסוהר החליט שלא לאפשר להם להשתתף בתכנית לשיקום מונע בבית סוהר בהתאם להוראות סעיף 20ה(ה), הנימוקים למתן החלטתה כאמור ומשך הזמן שבו לא ניתן שיקום מונע בשל אותה החלטה";

ד ב ר י ה ס ב ר

הדחה המיני או תרופות פסיכיאטריות אחרות שאותן צורך העברייני וכל מידע נוסף אחר שיש בו כדי להשפיע על תהליך פיקוח ומעקב או שיקום מונע המתבצעים לפי החוק. אופן העברת המידע בין הגורמים ייקבע בנהלים שיוציאו שר הרווחה והשר לביטחון הפנים.

סעיף 22 לפסקה (1)

מוצע לתקן את סעיף 25 לחוק, שעניינו דיווח לכנסת, ולקבוע כי לדיווח השנתי של השר לביטחון הפנים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ייוסף הנתון של מספר עברייני המין שהם אסירים וכמה מהם מקבלים תכנית לשיקום מונע בבית הסוהר ואופן מתן השיקום המונע. כמו כן, עליו לדווח על מספר עברייני המין האסירים שהוחלט שלא לאפשר את השתתפותם בתכנית לשיקום מונע בבית הסוהר והנימוקים לכך.

סעיף 20 מוצע להסמיך את בית המשפט הדין במתן צו פיקוח לפי פרק ג' לחוק או בבקשה לעיון חוזר בצו פיקוח או בערר לפי סעיף 23 לחוק, להוציא צו פיקוח זמני, שיחולו עליו כל ההוראות לפי החוק החלות על צו פיקוח.

סעיף 21 מוצע לקבוע הוראה בדבר שיתוף פעולה בין כל הגורמים הרלוונטיים המטפלים בעבריין מין (יחידה לשיקום מונע, גורם מקצועי מתאם ויחידת הפיקוח). בכל הנוגע לביצוע תפקידם לפי החוק בקשר לעבריין המין, וזאת כדי שיהיה ניתן להמשיך ולקבל אינדיקציות לעניין רמת מסוכנותו של עבריין המין ובמידת הצורך לאתר ולהתריע אם קיימת הידרדרות במצב. אופן שיתוף הפעולה יהיה באמצעות העברת מידע בין הגופים בנוגע להפרת צו פיקוח או תכנית לשיקום מונע בקהילה או תנאי מתנאיהם, בנוגע לאי נטילת תרופות להפחתת

"(ג) שר הרווחה והשירותים החברתיים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אחת לשנה, על כל אלה:

(1) מספר עברייני המין שנקבעה לגביהם תכנית לשיקום מונע בקהילה, ולגבי כל אחד מעברייני המין כאמור את הפרטים האלה:

(א) באיזו מהדרכים המפורטות בסעיף 20 נ ניתן לו השיקום המונע בקהילה;

(ב) תקופת השיקום המונע בקהילה שנקבעה לגביו;

(ג) היחידה לשיקום מונע האחראית לביצוע התכנית לשיקום מונע בקהילה החלה לגביו, ואופן ביצוע התכנית;

(2) מספר עברייני המין שנקבעה לגביהם תכנית לשיקום מונע בקהילה כתנאי מתנאי צו מבחן לפי סעיף 20כח(1) או במסגרת תנאי שחרור ממאסר לפי סעיף 20כח(2) ושהוטל עליהם, נוסף לצו המבחן כאמור או לתנאי שחרור ממאסר, לפי העניין, גם צו פיקוח;

(3) מספר עברייני המין שנקבע לגביהם טיפול תרופתי הורמונלי להפחתת הרווחה המיני במסגרת תכנית לשיקום מונע, משך הזמן שנקבע למתן הטיפול התרופתי כאמור וטיפול אחר שניתן לעברייני המין במהלך אותה תקופה;

(4) מספר עברייני המין שנקבעה לגביהם תכנית לשיקום מונע בקהילה, אשר הורשעו בביצוע עבירת מין נוספת במהלך תקופת השיקום המונע כאמור.

23. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

"שינוי התוספת 25א. שר הרווחה והשירותים החברתיים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת."

24. בסעיף 26 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שר הרווחה והשירותים החברתיים ממונה על ביצוע פרקים ג' ו-ג', למעט סימן ג' בפרק ג', והוא רשאי, בהתייעצות עם שר הבריאות, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועם."

25. אחרי סעיף 34 לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת"

(ההגדרה "טיפול ייעודי" שבסעיף 1)

1. טיפול התנהגותי-קוגניטיבי."

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (2)

כי על הגורמים הרלוונטיים שבידם המידע האמור, להעביר לשר הרווחה את הנתונים שבידם כדי לאפשר את איסוף המידע כאמור.

סעיף 24 מוצע לקבוע כי שר הרווחה יהיה ממונה על ביצוע פרקים ג' ו-ג' המוצעים, שעניינם הסדרת מרכזים לטיפול ייעודי בעברייני מין ושיקום מונע, למעט סימן ג' בפרק ג' המוצע הנוגע לשיקום מונע בבית הסוהר, שעליו יהיה ממונה השר לביטחון הפנים; שר הרווחה רשאי, בהתייעצות עם שר הבריאות, להתקין תקנות לביצועם של הפרקים שעליהם הוא ממונה כאמור.

מוצע לקבוע כי שר הרווחה ידווח דיווח שנתי לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בדבר מספר עברייני המין שלגביהם נקבעה תכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן או במסגרת צו פיקוח; מספר עברייני המין שניתן להם טיפול תרופתי הורמונלי להפחתת הרווחה המיני במסגרת תכנית לשיקום מונע; מספר עברייני המין שנקבעה לגביהם תכנית לשיקום מונע והורשעו בביצוע עבירת מין נוספת במהלך תקופת השיקום המונע. הדיווח לכנסת מאפשר איסוף המידע וריכוזו למטרות לימוד, פיקוח ובקרה. יודגש

26. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹⁴, בסעיף 68(ב), בסופו יבוא:
 "11) לשם הגנה על ענייניו של עבריין מין או של נפגע עבירה, בהליך לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006".
27. בחוק העונשין, בסעיף 37 –
 (1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 "1א) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יגזור בית המשפט את דינו של אדם שהורשע בעבירת מין אלא לאחר שקיבל תסקיר כאמור בפסקה (2).
 (2) תסקיר לעניין מי שהורשע בעבירת מין, יכלול, נוסף על הפרטים האמורים בסעיף קטן (א), גם התייחסות להערכת הסיכון, לרבות רמת הסיכון, הנשקפים מאותו אדם לביצוע עבירת מין נוספת על ידו; לעניין זה, "עבירת מין" – כהגדרתה בפסקה (1) להגדרה "עבירת מין" שבסעיף 2 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006";
 (2) בסעיף קטן (ב), אחרי "כאמור" יבוא "בסעיפים קטנים (א) או (1א)".
28. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹⁵, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 34 יבוא:
 "35. הגנה על הציבור מפני עברייני מין – החלטה של רשות לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006".
29. בחוק הרשות לשיקום האסיר, התשמ"ג-1983, בסעיף 3, בפסקה (3), בסופה יבוא "וכן לשמש כגורם מקצועי מתאם לגבי עבריין מין שהשתחררו או שעומדים להשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז, בהתאם להוראות חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006".
30. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995¹⁶, בסעיף 18(א)(14), במקום "חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין" יבוא "חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין".
31. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955¹⁷, בסעיפים 510(ד)(1) ו-511(ג), בכל מקום, במקום "חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין" יבוא "חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין".

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 26 הגישה שבבסיס החוק היא כי יש למנוע כל פגיעה שלא לצורך בפרטיותם של עברייני מין. צווי הפיקוח לפי החוק מוטלים בדרך כלל על עברייני מין שסיימו לשאת את עונשם, ולעתים גם במקרה שלא נידונו למאסר בפועל. הדיון בהוצאתם של צווי פיקוח כולל לא אחת עניינים הנוגעים לפרטיותו של עבריין המין – עניינים רפואיים, סוציאליים, ועניינים הנוגעים לשגרת חייו. כדי שלא לגרום לפגיעה מיותרת בפרטיותו של עבריין המין, אשר עלולה להביא גם לקושי בשיקומו ובכך לפגוע במטרת החוק, מתקיימים הדיונים בבית המשפט בבקשה לצו פיקוח, ככלל, על פי בקשת הצדדים, בדלתיים סגורות. מוצע לתקן את חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולצרף עילה של הגנה על ענייניו של עבריין מין או של נפגע עבירה, בהליך לפי החוק, לרשימת העילות שבהן רשאי בית משפט לדון בדלתיים סגורות.
- סעיף 28 מוצע לתקן את התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים ולקבוע שעל החלטות של הרשויות המוסמכות לפי החוק, יהיה ניתן לעתור לבית המשפט לעניינים מינהליים, למעט על החלטות שלגביהן נקבע בחוק הסדר שונה לעניין עיון חוזר, השגה או ערעור.
- סעיף 29 סעיף 3 לחוק הרשות לשיקום האסיר, התשמ"ג-1983, קובע את תפקידיה של הרשות. מוצע להוסיף את תפקיד הרשות לשיקום האסיר כגורם מקצועי מתאם לגבי עברייני מין שהשתחררו או שעומדים להשתחרר ממאסר בפועל או מאשפוז, בהליך השיקום המונע לפי פרק ג' המוצע.
- סעיפים נוכח תיקון שם החוק כמוצע בסעיף 1 30 עד 32 להצעת החוק, מוצע לבצע התאמות בחוקים אחרים שבהם מוזכר החוק.

¹⁴ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

¹⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

¹⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8.

¹⁷ ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשס"ט, עמ' 302.

תיקון חוק זכויות נפגעי עבירה 32. בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001¹⁸, בתוספת השלישית, בפרט (5), במקום "לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין" יבוא "לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין".

תחילה 33. (א) תחילתו של פרק ג' לחוק העיקרי בנוסחו בסעיף 16 לחוק זה –

(1) לעניין רישוי של מרכז לטיפול ייעודי שניתן בו טיפול ייעודי במסגרת שיקום מונע לעברייני מין כאמור בסעיף קטן (ב)(1) ולעניין מתן טיפול ייעודי במרכז כאמור – שנתיים מיום פרסומו של חוק זה;

(2) לעניין רישוי של מרכז לטיפול ייעודי שניתן בו טיפול ייעודי במסגרת שיקום מונע לעברייני מין כאמור בסעיף קטן (ב)(2) ולעניין מתן טיפול ייעודי במרכז כאמור, וכן לעניין רישוי של מרכז לטיפול ייעודי שלא ניתן בו טיפול ייעודי במסגרת שיקום מונע ולעניין מתן טיפול ייעודי במרכז כאמור – שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) תחילתו של פרק ג' לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 16 לחוק זה –

(1) לעניין שיקום מונע לעברייני מין שבית משפט או ועדת השחרורים כהגדרתה בחוק העיקרי קבעו, על סמך הערכת מסוכנות, כי רמת הסיכון לביצוע עבירת מין נוספת על ידם אינה גבוהה – שנתיים מיום פרסומו של חוק זה;

(2) לעניין שיקום מונע לעברייני מין שבית משפט או ועדת השחרורים כהגדרתה בחוק העיקרי, לפי העניין, קבעו על סמך הערכת מסוכנות כי רמת הסיכון לביצוע עבירת מין נוספת על ידם היא גבוהה – שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה.

(ג) השר רשאי, בצו, להקדים את מועד התחילה של סעיפים קטנים (א)(1) ו-(ב)(1), ובלבד שתחילתם של שני הסעיפים הקטנים האמורים תהיה באותו מועד.

ד ב ר י ה ס ב ר

ועדת השחרורים קבעו, על סמך הערכת מסוכנות, כי רמת הסיכון לביצוע עבירת מין נוספת על ידם היא גבוהה.

ההנחה היא כי לבעלי רמת מסוכנות שאינה גבוהה יש סיכויים טובים יותר, באופן יחסי, להשתלב במסגרות שונות ורבות יותר של שיקום מונע בקהילה, וכי בפרק זמן של שנתיים יהיה ניתן להיערך להפעלת הוראות פרק ג' לגבי עברייני מין אלה, לרבות הקמת מסגרות והכשרת צוות מטפלים בעלי ידע וניסיון וההליכים המכריזים שנדרשים לצורך כך.

בפרק זמן נוסף של שנה, תבוצע היערכות להקמת מסגרות לעברייני מין בעלי רמת מסוכנות גבוהה, דהיינו הקמת מעונות סגורים. מדובר במסגרת חדשנית ולא מוכרת, שיש לגבש לגביה מודל ותורת הפעלה ולכן נדרש זמן נוסף זה.

כאמור לעיל, מוצע לקבוע כי גם תחילתן של הוראות פרק ג' בכל הנוגע לרישוי ומתן טיפול במרכזים לטיפול ייעודי שבהם ניתן שיקום מונע לפי פרק ג' תהיה בהדרגה על פי המועדים שפורטו לעיל, בהתאם לסוג עברייני המין שיטופלו במרכזים אלה.

סעיף 33 מוצע לקבוע כי תחילתן של הוראות פרק ג' 1 המוצע, שעניינן רישוי מרכזים לטיפול ייעודי והוראות לעניין מתן הטיפול הייעודי במרכזים כאמור, תהיה שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה, למעט בכל הנוגע למרכזים לטיפול ייעודי שבהם יינתן שיקום מונע ולמטפלים במרכזים כאמור, שלגביהם יהיה מועד התחילה מוקדם יותר, בהתאם למועד תחילתו של פרק השיקום המונע, כמפורט להלן.

מוצע לקבוע כי תחילתו של פרק ג' המוצע שענייניו שיקום מונע, תהיה הדרגתית, בהתאם לרמת המסוכנות של עברייני המין שהוא יחול לגביהם, ותיעשה בשני שלבים:

א. השלב הראשון – תחילה בתוך שנתיים מיום פרסומו של החוק המוצע – לגבי עברייני מין שבית משפט או ועדת השחרורים קבעו, על סמך הערכת מסוכנות, כי רמת הסיכון לביצוע עבירת מין נוספת על ידם אינה גבוהה;

ב. בשלב השני – תחילה בתוך שלוש שנים מיום פרסומו של החוק המוצע – לגבי עברייני מין שבית משפט או

¹⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 183; התשס"ח, עמ' 624.